1.3 *

BIBLIOTECA LUCCHESI - PALLI
III.ª SALA

SCAFFALE 1
PLUTEO V
N.° CATENA 9

Gr. Sala. I. V. 9

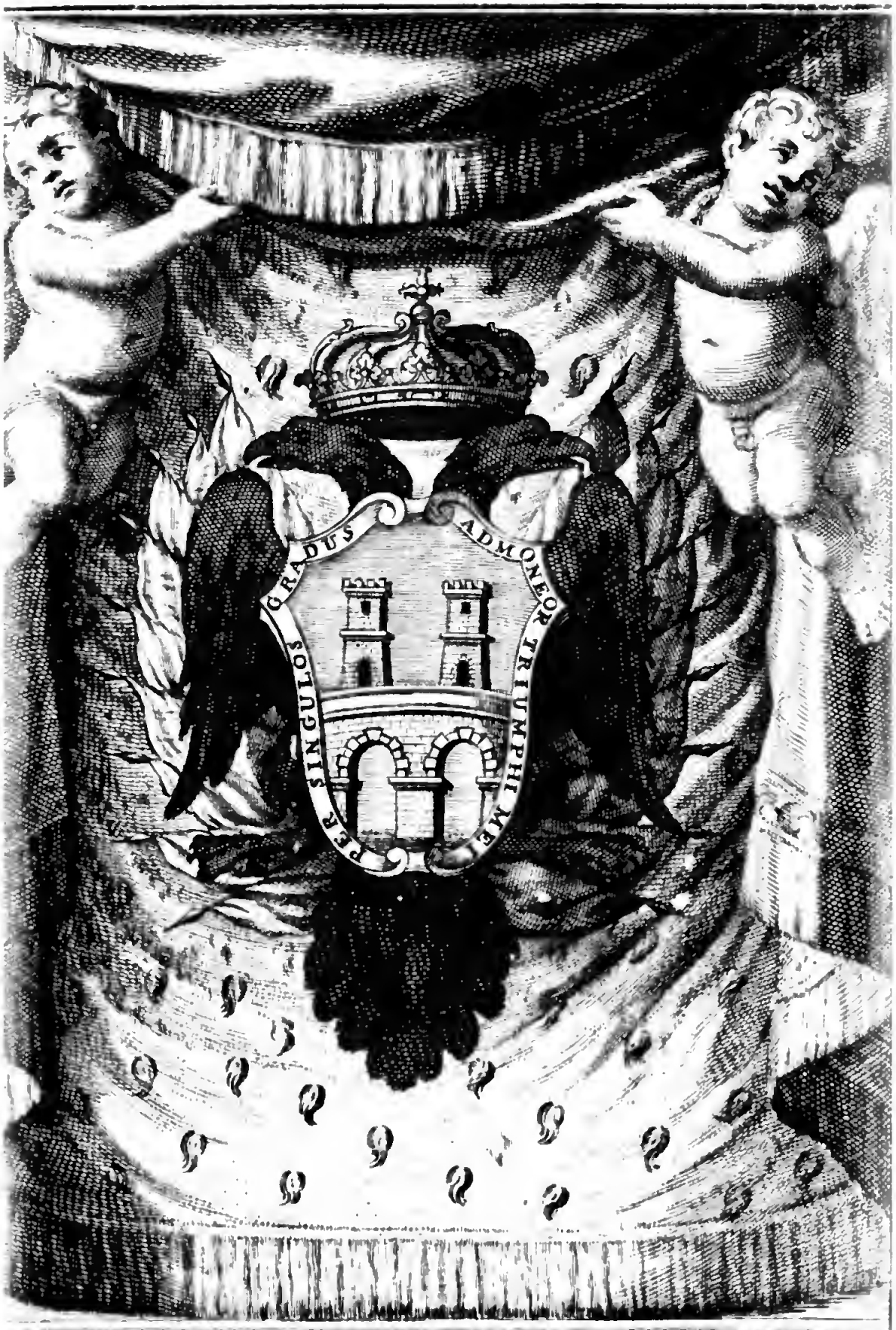

UATA URBS FONTEM DUPLICEM CONSTANTIA TURRIM,
HOSTIS SIGNA, AQVILAM COESAR HABERE DEDIT

Digitized by Google

68177

GENTIS PONTIANÆ ORIGO, ET SERIES

A

JOSEPHO MACRINO J. C. NEAPOLITANO

Compendio descripta.

BIBLIOTECA · LUCCHESI

NEAPOLI, MDCCXI.
Ex Typographia Felicis Mosca.
Superiorum Licentia.

Bibl. Nazionale NAPOLI

III. I. V. 9

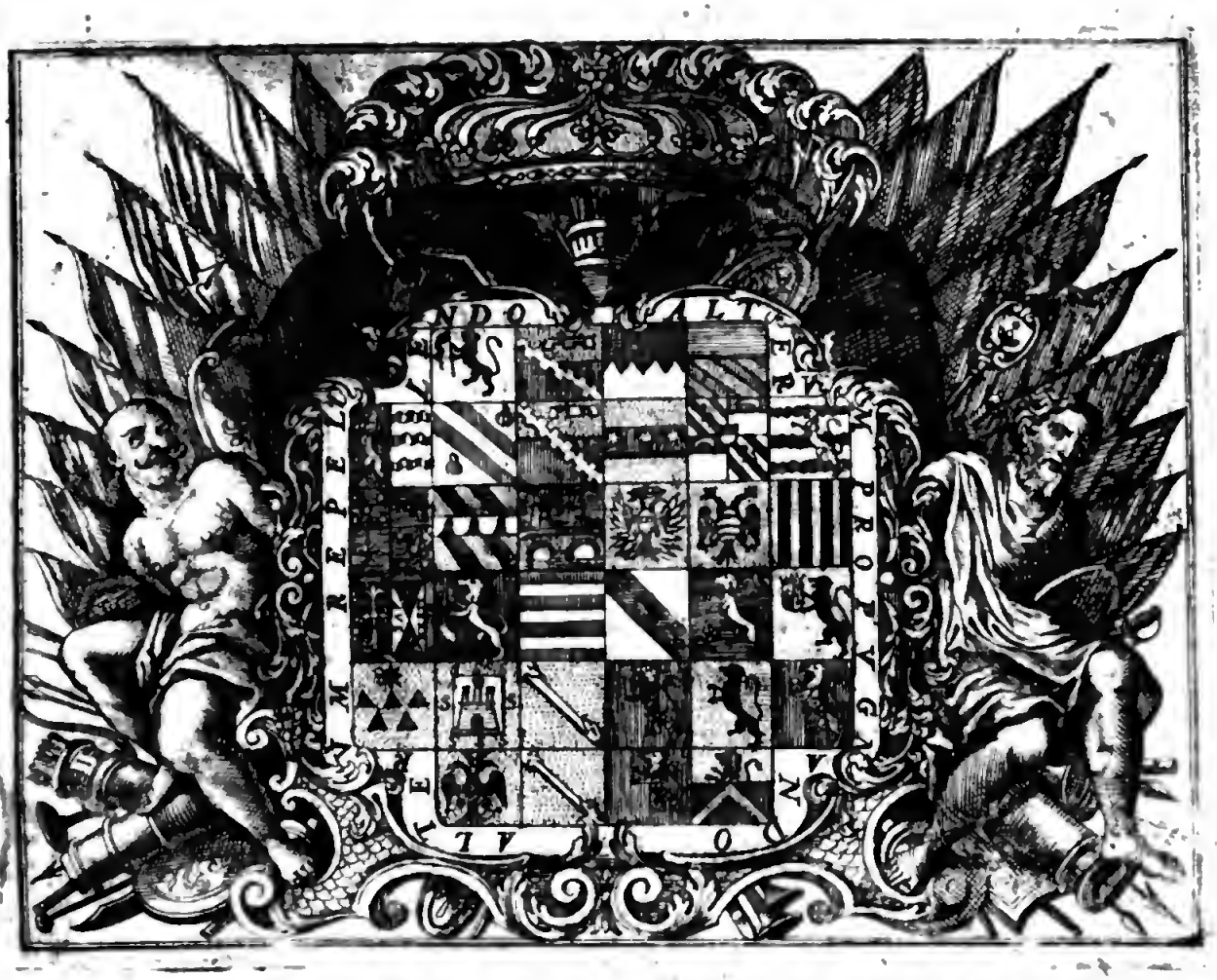

D. NICOLAO DE PONTE

Infanti nuperrimè ad Pontianæ Familiæ
Flumarenſium Ducum deficientis,
ſpem, & reparationem nato.

JOSEPH MACRINUS J.C.

HOc mihi digeſtum veſtra de gente volumen,
Quo breviter celebres enumerantur avi;

Clare Infans vulgare typis, cunctiſque parabam;
Publicus ut fieret noſter ubique labor.
Quærebam autori meritum, libroque patronum,
E cujus titulis auctior ille foret.
Anxius Italici potius magnatis an ille
Externi ferret nomina fronte viri.
Interea res mæſta domi, nec maſcula proles
Conſtabat cupido, ſpeſque propinqua patri.
Deſtiterat plures fælix Lucina per annos
Egregiæ matri munera ferre ſua.
Dii meliora ferant, & tanta pericula vertant;
Neve ſinant claram claudere fata domum..
Hoc precibus genitor, cunctaſque volutus ad aras
Omnes proſequitur ſollicitare Deos.
Audivere preces ſuperi, tumiduſque repente
Te venter, fauſta, pupule, ſorte dedit.
O factum bene! jam noſtræ, mi parvule, dixi
Ambiguus mentis deſinit eſſe labor:
Nam reparatori generis, gentiſque vetuſtæ
Æquum eſt inſcriptus jure libellus eat.
Hoc te vitalem, numeroſa ſtirpe beatum
Auguror, & plenum te fore laude virum.
Quos imiteris habe majorum facta, & honores:
Quamvis ſint noſtro hæc vix benè ſcripta ſtilo.

Nec

Nec quia vagitu tantum mihi plaudere poſſis;
Nec capias oris verba, ſonuſque mei,
Abſtineo expletos inſcribere velle labores,
Atque opus ornatum nomine velle tuo.
Tempus erit multos cum ſis vir adultus in annos,
Cumq; meum hunc volvas ſedulitate librum:
Atque ò ſcriptorem dices in honore tenendum,
Incolumis vita ſi ſupereſſet adhuc.
Illo Macrinum me tempore longus habebit
(Si dederint Superi) ſomnus, & alta quies.
Indole tu propria interea, exempliſque tuorum
Erectus ſcandes proptus honoris iter.
Non luxus, non deſidia; aut vitioſa potentum
Segnities illos detinuere viros.
Virtutum ſtudio, conſtanti pectore, forti
Quæſivere manu nobile in orbe decus.
Namque alii exactis per martia facta periclis
Evaſere alacres in fera bella duces.
Regibus excultis alii; meritiſque levati
Oppida, & illorum munere caſtra tenent.
Sæpè magiſtratu per munera ſumma peracto
Commoda dant patriæ, principibuſque ſuis.
Magnificè ędificans quiſquã monumẽta reliquit;
Unde etiam claris urbibus extat honos.

Templa, ſacraſq; ædes dum dedicat iſte Tonanti
Profudit propria ſponte libenter opes.
Floruit unius celebris Reſpublica factis,
Quem dederant ſibi ſuffragia cuncta ducem.
Innumeri vita cum cælibe nobilis amplas
Pectore militiæ ſigna tulere cruces.
Ordinibus Rhodiis ſummus dat jura magiſter
Corporis hic præſtans robore, & ingenio.
Purpureum multi factis meruere galerum,
Contexitque aliis infula ſacra caput.
Nec vos præteream ſummo, quos numine tactos
Innocuam meliùs juvit inire viam.
O quantum veſtra eſt pretioſior illa cuculla
Torquibus, & faſtu, faſcibus, atque togis;
Teſtatuſque Deus, dum fert miranda per ipſos
Demiſſum id vitæ jam placuiſſe genus.
Hæc tecum reputans, imitatus geſta parentum
Augebis generis ſtemmata clara tui.

AMICO LECTORI

S.

PRodierat nuperis annis, amice Lector, elegans volumen Pontianæ Familiæ ſeriem uſque ad recentia tempora producens, quod cum evoluiſſem, detinuit me profectò ſtyli elegantia, qua Italico ſermone ſcribens author uſus fuerat, rerum diſpoſitio, & ordo. Porrò miratus ſui ipſius magnificentiam, cum nullo ſumptu poſthabito, impreſſum fuerit, & accuratis typis elegantiſſimis excuſum, & levigatis, expreſſis ad vivum imaginibus fuerit ornatum, quibus antiquorum, & nuperorum procerum DE PONTE, ora, & lineamenta demonſtrabantur. Certè ex quo hæc impreſſorum ars exorta eſt, non in Italia, nec Gallia, aut Germania, aliiſque Provinciis liber alius prodiit, qui huic ſit comparandus, nec tantæ opulentiæ, ut huic Pontiano ſit æqualis, vel ſi illos numeres regali ſumptu ad uſum Delphini Pariſiis excuſos; niſi fortaſſe huic æquiparaveris Athlantem Officina Blaeviana vulgatum, in quo totus orbis, & provinciarum exemplaria erant proponenda. Cæterùm non abs re fore volutavi mecum, ſi tractabilius, & minoris molis volumen, & extra Italici idiomatis orbitam progreſſurum conſcriberetur latino ſermone. Itaque meo Marte ſubciſivis horis per brevem methodum eamdem proſapiam compilare ſum exorſus, nihil ferè declinans ab iis, quæ in majori illo tradita erant, nihil auferens, ſed tantum breviore oratione complexus eadem. Id porrò non ingratum puta-

putavi Excellentiſſimo Viro D. Joſepho DE PONTE Flumarenſium Duci, Urbis Neapolitanæ delicio, & omnium virtutum cumulo ornato, & politioribus ſcientiis imbuto, cui plurima debeo. Enimverò cum in illo tantæ ſobolis ſeries penè deficere videretur bono demum fato factum eſt, ut maſcula ditaretur prole. Itaque cum familiæ tutam, certamque propagationem acceperimus, ejuſdem hanc brevem deſcriptionem edere propoſui ab Infante ipſo inauguratam. Cæterum compendii tenorem ſequens nonnulla, quæ prolixius in illo tractabantur volumine, aut minoris erant ponderis, ſilentio tranſmiſi. Diplomatum etiam, & libellorum, quorum tenor integer multas paginas implebat, omiſi, & cum ſpecioſius aliquod neceſſe erat memorare, pauca, & excerpta verba ad rem facientia ſelegi, quæ imprimerentur. Arborem etiam genealogicam proponendam oculis curavi: quamvis aliquorum nomina extra ordinem pendeant, qui licet ex eodem trunco profluxerint, linea eorum tamen integra non exprimitur, ob diſtantiam graduum, quam reddere uno folio fas non erat. Enimverò de his aliis ejuſdem trunci ramis, qui Romæ, Methelicæ, Venetiis, Sabaudiæ, Hiſpaniæ, & alibi floruerunt, florentque aliis voluminibus agetur. Schema etiam expreſſum novi apud nos, & laudabilis inventi, quo Infantis ex paterno, & materno latere aſcendentes uſque ad atavos nobili conjunctione familiarum illuſtrium claros demonſtrantur, itaut ſexdecim hinc, illinc ſexdecim numerentur. Sed cum jam rationem operis tibi Lector reddiderim. Vale.

Rev.

Rev. P. Joannes Marciano Congreg. Oratorii revideat, & referat. Neap. 15. Martii 1712.

SEPTIMIUS PALUTIUS VIC. GEN.

D.P.M. Giptius Can. Dep.

EMINENTISSIME DOMINE.

JUssu Em. Veſtræ magna cum animi voluptate perlegi Pontianæ Gentis originem, & ſeriem ab eruditiſſimo Juris Utriuſque Doctore Joſepho Macrino deſcriptam; etenim quemadmodum in unica tantum linea ab Apelle ducta, ita ejus peritia enituit; ut ſtatim Protogenes ex illo minimo veſtigio; ut ait Plinius, agnoverit artificem, ita Macrini ars, & eloquentia, vel in paucis paginis eluceſcit; ut etiam in parvo magnus dici debeat; quapropter prælo dignam cenſeo; cum alias auctoris pietas longe diſtet ab omni, quod Catholicam Fidem, aut bonos mores offendere poſſit. Ex Ædibus Oratorii XVI. Kal. Aprilis 1712.

Emin. Veſtræ

Humill.& Addictiſs. Servus
Joannes Marcianus Congreg. Oratorii.

Viſa ſupradicta relatione, Imprimatur.

SEPTIMIUS PALUTIUS VIC. GEN.

D.P.M. Giptius Can. Dep.

Rev:

Rev. D. Nicolaus Galitia videat, & in ſcriptis referat.

GASCON R. GAETA R. ROSA R. ARGENTO R.

Proviſum per S.E.Neap. 18. *Januarii* 1712.

Maſtellones.

EXCELLENTISSIME DOMINE.

LIbrum, cui titulus: *Pontianæ Gentis origo*, Doctoris Joſephi Macrini tuo, Excellentiſſime Princeps, Imperio legi; in quo clariſſimi Authoris inprimis eſt probanda argumenti electio, quod perilluſtris familiæ egregia facta latina ſcriptione æternitati commendare ſtuduerit: id quod ſumma felicitate obtinuiſſe cenſeo: nam tanta in illa elucet latini ſermonis elegantia, & puritas, ac præterea tam mirus eorum ordo, ac diſpoſitio, ut aurei ſęculi ſcriptorum opus exiſtimaveris; quapropter ſi typis detur, multum dignitatis noſtræ Civitati accedet, nihilque Regni Majeſtas minuetur. Datum Neap. VI. Kal. Martii, Anno 1712.

Tui Excell. Princeps

Obſequentiſs. Cliens
Nicolaus Galitia.

Viſa relatione imprimatur, & in publicatione ſervetur Regia Pragmat.

GASCON R. GAETA R. ARGENTO R.

Proviſum per S.E.Neap. 14. *Martii* 1712.

Maſtellonus.

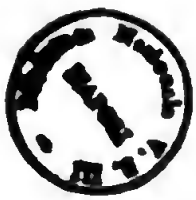

GENTIS PONTIANÆ

Origo, & ſeries.

QUamvis alicui videri poſſit nihil ad ſummam Reipublicæ pertinere, quòd certarum familiarum notitia poſteris tradatur, & ſingularium hominum geſta memorentur, & quòd propaginum inſignium ſeries ſcriptis monumentis ſtudioſius demonſtrentur; tamen ſi quis rem exactè perpendet, hoc ipſum mirificè ad Reipublicæ utilitatem pertinere judicabit, & neceſſariam hanc Hiſtoriæ partem ad ipſius exiſtimabit incrementum. Expedit enim Reipublicæ, ut animi Civium ad nobilia erigantur: expedit ut inſignia facta

aliorum, veluti exemplum poſteris proponantur, & ſpeculum habeant recentiores, in quo ad aliorum illuſtrium virtutem ſtudiosè componant ſe cives. Hoc autem non alio pacto obtineri poterit, quàm ſi publicis ſcripturis ſerventur ea, ne diſpergantur memoriæ rerum benè geſtarum, quàm ſi præcipuus honor illis reddi conſpiciatur, qui ſe gloriosè geſſerint, ut hinc ad ſimilia agenda non ſolum doceantur venturi, ſed etiam hujus perpetui præmii ſpe, & deſiderio accendantur. Hinc olim conſuetum fuit apud Romanos ſtatuas, aut ex marmore, aut alio pretioſiore metallo meritis viris conſtituere: arcuum, aut pyramidum moles ob inſignia facta excitare: provinciarum, aut gentium ſubactarum nomina fortioribus ducibus tribuere, quibus ſcilicet perpetua in orbe eorum nomina ſervarentur, & ad ſimiles

miles honores adipiſcendos factorum imitatione ducerentur venturi. Id autem quod Romani, & antiquiores etiam Græcorum Reſpublicæ ad glorioſam æmulationem in poſteris excitandam ſervare conſueverunt, etiam illæ, quæ poſt occaſum veterum enatæ ſunt Reſpublicæ facilè ſunt imitatæ, & illuſtria exempla in Veneta, & Januenſi tradere poſſemus, quibus virtus, & fides, aut ſapientia, vel Ducum, vel Senatorum, vel civium perpetuis ſignis fuit commendata. Porrò aliis recentioribus ætatibus more traditum fuit, & ab Imperatoribus, & Regibus conſuetum eſt gentilia ad honorem ſtemmata alicui ſecundum virtutem elargiri, et quandoque Regiam communicare familiam, quo ſcilicet eo honorum apice, ſe dignandos alii exiſtimarent, qui ſtrenuè ſe geſſerint. Hoc per adoptionem multi, alii per

arrogationem aſſequebantur, ut ex infinitis hiſtoriarum documentis fas eſſet detegere. Sed quoniam ad rem noſtram properamus non abſq; ſolida ratione propoſuimus faſciculum virorum illuſtrium, quos familia DE PONTE, orbi protulit, hiſtorica brevitate concludere: erit enim hic labor non tam ipſis, qui jam vitam hauſerunt proficuum, quàm urbis noſtræ decori congruum, & ad Reipublicæ augumentum conſentaneum.

Ut autem de ejus prima, & antiqua origine verba faciamus, familiam DE PONTE Patritiam Romanam eſſe non ambigitur, atque indè per varias Europæ Regiones variis occaſionibus, aut belli, aut pacis diffuſam. Enimverò legimus, Carolum Andegavenſem Hoſtiam appulſum à nobilibus Romanis receptum fuiſſe, & Romam deductum, & inter cæteros Nobiles, Freipanos,

Cen-

Cencios, Anibaldenſes, De Molaria, Filios Urſi, Paparones, Capiſuccos, De Comitibus, Columnenſes, Creſcentios, Parentios, De mala Branca, De Pontibus, Perleones, comperimus ipſi adfuiſſe apud Scriptores rerum Francorum (a), *& tales, & Romæ oriundos aſſerunt Camillus Tutinus in libello de Septem Regni Officiis* (b), *& Ferdinandus de Marra* (c), *qui familiam DE PONTE ſanguine conjunctam nobilibus de Moliſe, & de Marra in Regno Neapolitano; item Urſinæ genti, & Columnenſi Romæ, eamdemque in Regno noſtro, quàm in Eccleſiaſticis finibus, oppidorum dominiis inſignem ſcribit; memoratque Romæ ad noſtra uſque tempora extare illuſtres ædes à Pontianis excultas. Legitur prætereà in Scriptoribus actorum D. Franciſcæ Romanæ ipſam Laurentio de Pontianis juveni, æquè*

(a) *Lib. 5.*

(b) *Fol. 75.*

(c) *De Famil. ſuæ annexis, fol. 200*

æquè diviti, ac nobili nupſiſſe.

Ex hoc, quod clare ex hiſtoricis patet vetuſtioribus, veritati conſonum erit, gentem DE PONTE, *& Horatiam unam, eandemque eſſe, more apud Romanos tradito, ut cognomina familiaria, aut à virtute, aut ab inſigniori aliquo facto caperentur. Horatios porrò floruiſſe tum Regibus Romæ dominantibus, cum etiam in Rempublicam translato regimine compertum eſt, atque inter Patritios connumeratos fuiſſe. Ex eorum numero extitere tres illi Horatii germani fratres, qui cum Curiatiis fratribus pugnantes patriæ ſuæ libertatem, & imperium victoria aſſeruerunt contra Albanos. Ex horum ſtipite Horatius Cocles Romanæ fortitudinis exemplar, in ponte Sublicio ſolus Porſennæ Etruſcorum Regi, ejuſque exercitui ſe opponens reſtitit, ne per illum*

ad

ad patriam capiendam pervaderent, & eò uſque pugnando hoſtes repulit, donec Romani cives poſt ejus terga defenſum Pontem ſolverent, urbemque ſervaſſent. Scilicet Roma, ut debuit, plauſit victori, eidemque ſtatuam æneam erexit, numiſma in ejus honoris excudit pontis imaginem, & geſtæ rei memoriam præſeferens (a); *ut & aliud numiſma in honorem M. Emilii, qui eundem Pontem fermè collapſum poſt ætates reſtauraverat excuſum inſpicimus* (b). *Et duplicia ejuſcemodi memini vidiſſe argentea aureis loculis condita ex dono Philippi Urſini Gravinenſium Ducis apud Flumarenſium Ducem Joſephum DE PONTE, M. Æmilium, & refectum pontem, in quo equeſtris ſtatua Horatii, gemina facie demonſtrantia. Hinc facilè credendum poſteros ab eodem Coclite prognatos ejus*

(a) *Famil. Rom. Fulvii Urſini fol.* 109.

(b) *Idem fol.* 5. & 6.

ho-

honoris, & facti gloria insignes cognomen DE PONTE *assumpsisse, ut quod in stemmatibus præseferebant, Pontem scilicet, super Tiberino flumine duabus impositis turribus ostentandum, idem egregii facti documentum assumpto cognomine* DE PONTE *familiæ adscisserent. Ambas verò turres ad id commentatas liquet, quasi duplicis facti monumenta posita, scilicet hostium alteram expulsionem, alteram civium defensionem notantia. Enimverò hæc eadem familiaria insignia recentiores Proceres* DE PONTE *retinuerunt adjecta, uti libuit, varia inscriptione.*

Alterum propugnando, alterum repellendo.

vel Per singulos gradus admoneor triumphi mei.

aut In Domino facit virtutem.

Pontem hunc, & turres ambas ar-

argenteo colore ditatas exhibent, ut fidei candorem significent, totumque emblematis corpus in area cærulea exponunt.

Hinc in Belgio, Germania, Hispania, in Regno Neapolitano, Sabaudia claruerunt Pontiani, & ubique dominiis oppidorum, Regumque familiaritate ornati fuere, & in varias distincti propagines, exercituum duces, dynastas, claroſque bello, & pace viros, Ecclesiæ Pontificem Maximum, Cardinales, militiæ Hierosolymitanæ Magistrum, innumeros eidem fortes equites, & alibi Venetæ Reipublicæ ducem, alibi pietate, & morum probitate insignes viros peperere.

Ejusdem verò familiæ viros modò Ponsos, modò Pontianos, modò DE PONTE, modò à PONTE dictos esse cõperimus; nec tamen ullo discrimine diversos. Italicis enim nominibus, uti

temporum, & linguarum varietas ducebat, ſæpè vel in totum mutare cognomina contigit. Nulla autem veritate nituntur, qui ſuſpicati ſunt, ipſos DE PONTE à Caſtro, quod in Umbria eſt, cui nomen fuit DE PONTE, ac in quo dominati ſunt, cognomen illud mutuò accepiſſe: vero enim ſimiliùs eſt dominos ipſi Caſtro potiùs dediſſe, quam ab illo recepiſſe cognomen.

SECTIO I.

De Othone I. & Vvicardo, & Lupoldo.

EX Italia itaque, Romaque Carolo Calvo imperante in inferiorem Germaniam militiam ſequutus, profectus eſt Otho DE PONTE, qui honorificis geſtis comitatus titulo

tulo inſignitus Wicardum, & Lupoldum filios dominii hæredes habuit. Hi cum conſtruxiſſent egregiam arcem, Ghelder appellatam, ab eadem Gheldriæ Provinciæ nomen profluxit. De his fratribus illud facinus inſigne in biſtoriis habetur, quod heroicum ipſorum animum, fortitudinemque teſtatur: nam cum in ea provincia monſtruoſa bellua, & ingentis magnitudinis diſcurreret, armentis, hominibus, & regioni omni infenſa, nec alius quiſquam de ea debellanda auderet; ipſi fratres, charitate in ſuos, famæ gloria impulſi cominus cum ipſa bellua pugnare non dubitaverunt, eaque fortiter extincta liberatæ patriæ, & ultrà civicam lauream, laudem incomparabilem quæſivere. Unde quidam vates poſtera ætate tali inſcriptione non inſulſa eoſdem celebravit.

Nobile par fratrum, ingenti concurrere monſtro
Quos virtus nimia, & patrius egit amor.
Nulla fluet, veſtrum nomen, quæ deleat ætas:
Vel meritum multo fraudet honore genus.
Jamque Erimantæos taceat fabella labores,
Et victæ Alcidi paſſa pericla feræ:
Invitum hunc pugnæ traxerunt juſſa novercæ:
Vos populis propria ſponte tuliſtis opem.

Hanc autem rem inſignem ex Cronico Gheldriæ Henrici Aquilii narrat Abraam Ortelius in teatro orbis terrarum his verbis: Tempore Caroli Calvi Imperatoris verſus eum locum, ubi Gheldria oppidum eſt immane quoddam, & venenoſum animal, illiſque locis inviſum ſub æſculo arbore delituiſſe miræ magnitudinis, & inauditæ atrocitatis. Beſtia illa agros devaſtavit, pecora, & animalia minora devoravit, & ne ab hominibus quidem abſtinuit. Vicini rei novitate, & atrocitate finibus ſuis exceſſerunt, ſeſeque in ſolitudines abdiderunt. Dominus quidam DE PONTE filios duos habuit. Hi partim rebus propriis conſulen-

ſulentes, partim vicinorum calamitatibus ſuccurrentes ſumma calliditate, ac audacia animal aggreſſi, diuque luctati, tandem interfecerunt. Ille vero haud procul à Moſa ad ripam Nerſæ in rei memoriam arcem extruxit, quam GELRE appellavit, eo quod interfecta beſtia crebro clamore, & horrendo mugitu Gelre Gelre ſæpius ingemuiſſet.

Ne autem inſolitum, & inſuetum factum narrare videar, quod alicui hæſitationem præbeat, non ambigitur, quandoque (quamvis perrarò) viſam naturam per ætates hæc monſtruoſa animantia progenuiſſe. Legimus in Livii hiſtoria Attilium Regulum cum exercitu progredientem in ingentis magnitudinis belluam incidiſſe, in qua debellanda partem ſuorum ab illa necatorum amiſerit, quamvis pugnantium militum Epit. Liv. lib. 18

litum numero & ictibus confossa tandem occubuerit . Non disparem casum in Rhodo Insula accidisse comperimus , ubi non dissimile repens animal , & infestum enatum erat , à quo multis hominibus occisis Insulani deterrebantur adeò , ut à specu , & Regione , in qua latitabat , omnes longè abstinerent ; donec invicti roboris Eques Hierosolymitanus Deodatus à Gozon genere Gallus eam perniciem , vel cum suæ vitæ periculo auferre tentaverit . Is itaque ad fictum Draconem venaticos canes aggrediendum diù assuevit , ut postea verum retinere non dubitarent . Hinc cum iis lancea instructus progressus cominùs , & ab auxiliaribus canibus in pugna juvatus replicatis ictibus confodit , atque exantlati periculi , quamvis primò à Hierosolymitano Magistro infami carceris pœna fuerit multatus ,

tus, tamen in dignitatem poſtea reſtitutus, & eximios honores tulit, dignuſque putatus eſt, qui in hiſtoſtoriis Rhodianis memoraretur. Horum alter Wicardus latè dominatus eſt relicta longa poſterorum ſerie, quæ tandem in Adelaide fœmina extinta eſt. Hæc nupta Otboni Comiti Naſſavio in alienam familiam ditionem tranſmiſit, quod ex Wolfango Latio habetur, & à Guilielmo Im. Of. (a) *bis verbis*: Nimirum Otho cum Adelaidam Wicardi tertii ultimi Gheldriæ præfecti è familia Dominorum DE PONTE gnatam unicam circa annum 1061. uxorem accepiſſet Gheldriæ etiam principatum obtinuit, & primus Comitis Gheldriæ, titulo ab Imperatore Henrico IV. anno 1079. ei vel dato, vel ſaltem firmato appellatus eſt.

Scot. hiſt. phiſ. par. 2. fol.

(a) *In notit. procerum German. lib. 5. cap. 6. fol. 325.*

SE-

SECTIO II.

De Lupoldo I., Othone II., & ejus filiis Petro, & Aloysio.

HOrum ergo fratrum alter Lupoldus in Italiam rediit, & ex hoc Lupoldo I. Otho II. duos filios Petrum, & Aloysium DE PONTE *progenuit. Hi avitam fortitudinem imitantes Othonis Cæsaris partes in Italia sequuti, quamplurimas de Berengario Rege victorias retulerunt, ejusdem impetum, quo Matelicam aggrediebatur frangentes, totaque Æmilia excedere coegerunt. Grato ergo animo Agapetus II. Pontifex Maximus, ac Otho I. Cæsar quantum eorum vis Italicæ felicitati profuisset agnoscentes amplo diplomate lato Viterbi*

bi IV. Id. Dec. DCCCCLXII. Ipſo Agapeto II. aſſentiente Matelicam, cum omni imperio, & juribus conceſſit, quinimmo voluit, ut cognomini DE PONTE cognomen quoq; Othonis ſuperaddere liceret, & ſtemmati gentilitio Aquilam Imperialem inſerere poſſent. Hujus ſpecioſi diplomatis tenorem integrum libet inſerere.

IN NOMINE SANCTÆ, ET INDIVIDUÆ TRINITATIS. OTHO PRIMUS DIVINA FAVENTE CLEMENTIA ROMANORUM IMPERATOR, ET SEMPER AUGUSTUS. Quoniam Imperialis Majeſtas deſiderium benemeritorum ſua voluntate, ac aſſenſu occurrere, & dignitate, ac bonorum cumulo munificenter fideles decorare conſuevit, ut eorum fidelitas in dies ad ſerviendum Imperio animetur, & accendatur; hac conſideratione inſpecta, ut cogno-

ſcat tam præſens ætas, quam ſucceſſura poſteritas, quod nos circumſpectam fidem, ac ſinceram dilectionem Ludovici, & Petri DE PONTE fidelium noſtrorum, & grata ſervitia, quæ Eccleſiæ Romanæ, & Imperio intrà, & extrà Italiam exibuerunt conſiderantes, eos undequaque locupletari volumus, & primò Caſtrum Matelicæ reficiendum, & reſtaurandum eiſdem Ludovico, & Petro, & eorum ſucceſſoribus, aſſentiente etiam Domino Papa Agapeto II. conceſſimus, & in perpetuum donavimus cum omni ejus diſtrictu, & hominibus tam intrà, quam extrà, & cum univerſis juſtitiis, & rationibus eorum Imperio attinentibus, & ut eorum actiones erga noſtram Majeſtatem, atque Imperio ſucceſſorum noſtrorum ſub utroque tempore ſemper paratæ ſint ex noſtro proprio nomine,

mine, cognomine Othonis eorum familiam nominare, & inquilam liAuguſta ſuperaddere conſtatuenmiter prę.

ſigniis Aberalitate ſtituimus: tes, & fircipientes, ut nulla unquam perſona humilis, vel abjecta, Eccleſiaſtica, ſive Sæcularis audeat memoratos Ludovicum, & Petrum Othones, aut ipſorum hæredes in hac noſtra ſucceſſione impedire, & ipſis damnum aliquem, ſeù gravamen irrogare. Et ſi quis auſu temerario facere præſumpſerit pro pœna in vindictam ſui reatus auri puriſſimi libras centum quinquaginta dimidium Cameræ noſtræ reliquum paſſis injuriam perſolvẽdas componat, & ut robur noſtræ conceſſionis perpetuum ſit, hanc paginam conſcriptam ſigillo noſtro com-

muniri juſſimus. Hujus rei teſtes ſunt Egenulphus, Magdeburgenſis Princeps, Guillelmus Miniæ Pal. Joannes almæ Urbis præfectus, Marchio Edeganus, Vuota Comes, Encherius, & alii complures. Acta ſunt hæc, Anno Dominicæ Incarnationis nongenteſimo, ſexageſimo ſecundo, Indictione quinta, Regente Domino Othone I. Romanorum Imperatore: Regni, & Imperii ſui anno vigeſimo ſexto. Datum apud Viterbum V. Id. Dec.

Hujus porrò diplomatis memoriam reddunt, & tenorem Ferdinandus de Marra (a), *& Franciſcus Sanſovinus* (b) *familias Italiæ illuſtres deſcribens, & præterea Julius Cæſar Capaccius* (c) *compendioſis verbis.*

(a) Fol. 298.

(b) In Familiis Italiæ fol. 35.

(c) Fol. 875.

Hinc factum putatur, ut ex hac victoria, ac in ejus monumentum familiaribus inſigniis antiquis decem, & octo vexilla, quæ ſci-

ſcilicet à Berengario, ejuſque exercitu fugato, & cæſo retuliſſent Pontiani, ſint circumpoſita. Complura etiam alia, quæ eorum poſteris Umbriam incolentibus à Federico I. Imperatore anno 1185. *collata ſunt beneficia, ac etiam, quæ ab Othone IV. anno* 1209. *enarrat Platina* (a). *Inter ipſos memoratur præcipuè Bulgaruccius Otho* DE PONTE, *in quem Ludovicus Bavarus ſuas Vicarias vices tranſtulit per Regiones Eccleſiæ ſubjectas, ut ex eodem Platina, exercendas. Item inſignis fuit Gregorius Otho* DE PONTE *anno* 1230. *Diaconus Cardinalis Sanctæ Mariæ in Aquiro ab Anacleto Antipapa creatus, qui poſtmodum ab Innocentio II. legitimo Pontifice nihil impediente electione priùs improbata; ſed viri merita proſequente Innocentio, confirmatus eſt, ut legimus in Ciaccone in vita Clementis*

(a) *De Pontif. fol.* 94.

(a) Fol. 423. *tis Sexti, & Panvineo (a).*

Ulterea inter Venetos numeratur Rainerius DE PONTE Veneti exercitus Dux, qui bellicis geſtis eidem Reipublicæ mirificè fuit commendatus, ex Sanſovino de familiis illuſtribus (b).

(b) Fol. 36.

SECTIO III.

De Petro II. & Rualone.

POrrò bujus præclaræ familiæ proceres non in Æmilia tantum, Gheldria, Germania, Hiſpania, Sabaudia, Romæ, & Venetiis; quin etiam in noſtro Neapolitano Regno latè claruere. A Petro namque I. progenitus eſt Lupoldus II. qui Petrum alium II. protulit ex Matelica, in Regnum Neapolitanum digreſſum. Invenimus enim uſque ab anno MCXXIV. Rualonem,

lonem , alias dictum Nebulonem DE PONTE Petri II. filium multis in hoc Regno titulis insignitum. Hunc Aversæ Baroniæ titulo legimus decoratum apud Capaccium (a) *Rogerii Regis ævo, qui titulus commensalibus, & contubernalibus regiis impartiebatur. Hunc eundem Rualonem multorum feudorum dominiis potitum comperimus, ac potestatem habuisse investiendi, ac feuda aliis concedendi, & Quercum majorem sub sua ditione detinuisse. Id quod eruditissimus Borrellus* (b) *ex verbis hujuscemodi diplomatis arguit, quæ hæc fermè sunt*: Dominus Nebulonus DE PONTE tenet Quercum majorem , quod est feudum unius militis, & Benedictus de Vipera tenet Viperam à Domino Nebulone DE PONTE , quod est feudum unius militis . *Pietatis verò, & liberalitatis ejusdem clarum præ-*

(a) *Fol.* 875.

(b) *Fol.* 1. *Campanile in fam. de Sangro, de Lellis in fam. Baraballa, & Dux Guardiæ in fam. Avezzano.*

præbent argumentum donationes, quibus duo prædia insignia in agro Aversano Cassinensibus Monacis D. Severini Neapolitani largitus est, quarum tenor ad memoriam in Archivio ejusdem Cœnobii huc usque servatur. Itaque meritis, dignitatibus, divitiisque onustus, fœcunditate etiam insignis Andream, Gainum, aut Thodinum, Rinaldum, Robertum, Bartolomeum, opibus potentes, quinque filios relinquens excessit.

SECTIO IV.

De Andrea Tallacotii Domino, Gaino, Rainaldo, Roberto, Bartholomæo, & Ioannè, Andreæ filiis.

SEd ut ulterius prograediamur, Andreas de Ponte Patritius Nea-

Neapolitanus in oppido Tallacotii dominatum habuit. De hoc compertum habemus, quod cum inſtructam turrim Tallacotii ædificaviſſet anſam ſuſpicionis Imperatori Federico II. dederit, unde diploma extat, quo de ea conſtructione contra leges facta Imperator quæri juſſerit in hæc ferè verba (a):

Eodem die de mandato, facto per Magiſtrum Petrum de Vinea ſcripſit Petrus de Capua ad B. Piſſone, Juſtitiarius Aprutii ſignificavit Excellentiæ noſtræ Bartolomeus de Tallacozza fidelis noſter, quod Andreas, & Jo: DE PONTIBUS in Caſtro Tallacotii turrim conſtruxerit de novo, in qua nunquam turrim eſſe conſuevit; cum igitur hoc contra prohibitionem noſtram factum videatur, volentes ex indè plenè ſcire certitudinem veritatis, fidelitati tuæ præcipiendo

(a) *In libro Imperatoris Federici, qui conſervatur in Archivio Regiæ Curiæ Sicla anni* 1239. *fol.* 72.

mandamus, quatenus per aliquem fidelem virum, de quo nulla ſuſpicio haberi poterit, inquiri facias ſuper hoc diligentiùs veritatem, quo tempore ſcilicet turris ipſa conſtructa ſit, & in qua parte Caſtri, & cujus eſt altitudinis, & januæ conſiſtat, & quicquid ex indè inventum fuerit ſub ſigillo tuo ad curiam noſtram mittas.

Hinc, & virum ſummæ potentiæ fuiſſe indicatur, & eundem Joannem DE PONTE filium habuiſſe conſtat ex iis, quæ in libro Imperatoris Federici anni 1239. *ſcribuntur, quorum exemplaria conſtant in proceſſu, cui titulus*: Illuſtris Joannis Franciſci DE PONTE cum illuſtri platea Sedilis Portæ novæ.

Gainus, ſeu Todinus, Rinaldus, & Robertus Regis, cui inſerviebant,

gloriæ

gloriæ cupidiſſimi, & ſuam dignitatem ampliaturi, milites ultrò plures, quam eorum feudalia ſervitia indicta exigerent ad medietatem uſque exibuerunt. Quod Pater Borrellus in ſuo Catalogo (a), *ex ejuſmodi verbis diplomatum excipit:*

(a) *Poſt caſtigationes ad Ælium Marcheſe.*

Gainus De Ponte tenet in capite, à Domino Rege in Marſis Moranum, quod eſt feudum trium militum, & tenet medietatem Seulculi, quod eſt feudum duorum militum, & tenet in Garzoli medietatem Auriculæ, quod eſt feudum unius militis, una inter feuda, & augumentum, obtulit, milites quatuordecim, & ſervientes vigintiocto, & ſi neceſſitas fuerit in partibus illis, &c.

Animadvertere autem hic libuit, quod ſecundum Italicam diſciplinam, milites fortiores, & Cataſracti equites dicebantur, qui armorum

pondere inſtructi, duos ſinguli equos, in bello ducebant, unde ut militum cuilibet, duo ſervientes præſto eſſent ad equos inſternendos, curandoſque conſtitutum fuerat. Levioris autem armaturæ equites non eo indigebant apparatu, quæ omnia ex ſcriptoribus Italorum illuſtrium virorum, & præcipuè in vitis Viſcontiorum, & magni Sfortiæ indicat Jovius. Ut autem cætera proſequamur, poſtquam de Thodino ejuſcemodi ſcriptor ille retulerit; de Rinaldo hæc diplomatum verba refert (a):

(a) *Borrell. ubi ſupra.*

Rainaldus DE PONTE tenet in capite à Domino Rege in Marſis Pontem, quod eſt feudum trium militum, & tenet in Garzoli medietatem Auriculæ, quod eſt feudum unius militis, & medietatem Sculculæ, quod eſt feudum duorum mi-

militum; & quintam de Pereto, & quintam de Foſſacæca in Garzoli, & quintam partem de Podio in Marſis, quod eſt feudum unius militis, & quintam de Tramonta, una ſunt feuda militum ſeptem, & augumentum ejus ſunt milites ſeptem, una inter feuda, & augumentum obtulit, milites quatuordecim, & ſervientes vigintiocto, & ſi neceſſitas fuerit in partibus illis, quotquot habere poterit.

Addit poſtremò Borrellus, quæ de Roberto excepta ſunt, ex regeſtris in hunc ferè modum:

Rubertus DE PONTE tenet Gerizzam, & Guiperanum, quod ſolum eſt feudum unius militis, & cum augumento obtulit, milites duo, & prædicta Gerizza, Guiperanum, ſunt feuda duorum militum, & cum augumento, obtulit quatuor, qui-

bus

bus prædictis augumentum milites ſex, & ſervientes ſex.

Bartholomæus autem Rualoni natu minimus Regi apprimè charus fuit, dominioque oppidi Sanctæ Agathæ potitus eſt, pluribuſque ornatus eſt liberis, quorum cuſtodiæ, omiſſis aliis Regni proceribus Inſubres captivos, tempore Friderici Secundi commiſſos notat Borrellus iis verbis: Filij Bartholomæi DE PONTE feudi Sanctæ Agathæ, & quam plurimum aliorum hæredes. *De his tamen Bartholomæi filiis nulla eſt apud Hiſtoricos memoria, quæ eorum nomina pandat, præterquam Iſuardi. Hujus autem Iſuardi nobilitatem Rex ipſe teſtatur, ex his verbis, quæ Franciſcus Zazzara(a) retulit:* Vir nobilis Dominus Iſuardus DE PONTE. *Enim verò nobiles tunc à Regibus non appellaban-*

(a) Par. 1. fol. 229.

bantur, niſi qui ex antiqua proſapia, dignitatum poſſeſſione, titulorum augumento fuiſſent aucti, & regalibus fuiſſent inſigniti, undè liceat huc afferre verba Sigonii, de Regno Italiæ (a). Siquidem more à Francis accepto, fortiſſimum quemque militiæ ſuæ adſcribere, eoſque qui ſtrenuam ſibi, fidelemque operam navaſſet, regalibus ſuis inſignire inſtituit. Erant autem regalia, dignitates, & prædia, quæ Rex benemeritis, ad arbitrium concedebat. Dignitates, ut Duces, Marchiones, Comites, Capitanei, Valvaſores, & Valvaſini: Prædia, ut vectigalia, Telonea, portus, ripatica, pedatica, monetæ, piſcariæ, molendina, ſalinæ, fluminum uſus, & omnis proficiſcens ex illis, proventus, & quæ generis erant ejuſmodi. Unde novæ nobilitatis ratio in Italiam eſt

(a) *Sigon. lib. 7. de Regno Ital.*

in-

inducta, ut ii demum ſoli nobiles judicarentur, qui ipſi, aut eorum majores iis, atque ejuſmodi aliis honeſtati privilegiis eſſent. *hucuſque Sigonius. Præterea conſtat tempore Caroli Primi Andegavenſis, eos demum nobiles à Rege dictos eſſe, qui proximi regali poteſtati, & muneribus ampliſſimis in republica eminerent, aut ex antiquis propaginibus profluxiſſent. unde Scipio Admiratus* (a), *nobiles à Rege dictos docet, eos proceres ſcilicet, Guidonem Monfortium, qui Nolæ Comitatum obtinuerat, Simeonem Monfortium cui Abellinum Urbem fuerat largitus, Guilielmum Belmontium, cui Caſertæ Comitatum impertitus erat, Radolphum Corciniacum Theatæ dominio potitum, & Enricum Valdemontium Ariani Civitate donatum. De hujus Iſuardi filiis dicetur inferius.*

(a) *Tract. de titoli.*

SE-

SECTIO V.

De Fulchetto, & Andrea, Iſuardi filiis, & Bernardo, Fulchetti filio.

EX Iſuardo autem, de quo dictum eſt, duo profluxere filii, Fulchettus alter, alter Andreas, in quibus avita continuata eſt gloria, imo iidem incrementum recepere dignitatum ſub Regno Caroli ſenis, & Caroli Claudi, apud quos Reges floruerunt. Fulchettus enim, & genere, armiſque clarus, qui potiùs Fulconus dicitur, in regeſtro anni 1296. *Caſtellanus Caſtriveteris, & Arcis Nuceriæ paganorum electus legitur, & poſtea à Rege Carolo Secundo Caſtrum de Baronia obtinuit, cum hominibus, vaſſallis, ju-*

riſdictione, quod in feudum ipſi, ejuſque legitimis hæredibus utriuſque ſexus, conceſſum eſt, ut in regeſtro Caroli Secundi. Andream verò Regis familiarem, & ejuſdem Conſiliarium, Epiſcopum Salernitanum conſecratum comperimus, cujus meritis factum eſt, ut Bernardus, ex Fulchetto fratre nepos, in Cambellanum, ut dicunt, & Regis familiarem fuerit adſcriptus, unde extat illud Regis Roberti diploma (a).

(a) *In reg. Reg. Roberti ſine coperta fol. 32. at.*

Univerſis præſentes litteras inſpecturis. Facit perſonæ conditio, ut non ſolum meritum ſibi præmium vindicet, ſed favorabiles gratias aliis cum placidæ largitionis exhibitione, procuret, itaque conſideratione venerabilis in Chriſto patris Dei gratia Archiepiſcopi Salernitani, dilecti Conſiliarii familiaris, & devoti noſtri Bernardum DE PONTE nepotem ejus, fidelem, & devotum

no-

noſtrum, proſequentes, benignitatis noſtræ gratia, & favore, ut ejuſdem Archiepiſcopi meritum pandamus in eodem Bernardo per extrinſecæ dilectionis affectum, prædictum Bernardum, in Campellanum, & familiarem noſtrum præſentium tenore recipimus, & aliorum Campellanorum, & familiarium noſtrorum numero aggregamus, volentes, atque mandantes, ut Bernardus idem illis propterea honoribus, favoribus, gratiis, & prærogativis potiatur, & gaudeat, quibus cæteri Campellani, & familiares noſtri ſoliti ſunt potiri, in cujus rei teſtimonium præſentes literas ſibi exinde fieri, & pendenti Majeſtatis noſtræ ſigillo fecimus communiri. Datum Neapoli anno Domini 1327. die undecima Julii, decimæ indictionis, Regnorum noſtrorum anno 19.

Idem Bernardus inter Sacræ Mili-

tiæ Hieroſolymitanæ equites receptus ſub eodem ordine vitam duxit (a).

(a) *Zazzera in prima parte nobilitatis Italiæ, fol. 230.*

SECTIO VI.

De Neccolano, & Andrea ſecundo, & Iacobo filiis.

EX filiis Rualoni, nedum Bartholomæus, ſed Andreas etiam æque illuſtris, & fœcundus, ut ſupra innuimus, Joannem progenuit; ex Joanne verò Neccolanus natus eſt, errore forſan Scriptorum, Nevalonus appellatus, de quo habetur in libro Imperatoris Friderici anno 1239. (b) *inter reliquos Barones fuiſſe, quibus inſubres captivi, in cuſtodiam ab illo ſint traditi, ut advertit Borrellus. Neccolano nati ſunt Andreas Secundus, & Jacobus, conſilio, & robore ambo præſtantes:*

(b) *In libr. Imp. Federici an. 1239. fol. 42.*

qua

qua de cauſa Jacobus Prætor priùs Orvieti, poſtmodum Meſſanæ præfectus, legitur apud Abraam Zovium in ſuis annalibus Eccleſiaſticis (a) *anno* 1257. *ſub Alexandro IV. poſt Fazelium, & alios Auctores*: In Sicilia Joannes Columna Archiepiſcopus Meſſanenſis, Pontificis legatus, & Jacobus DE PONTE præfectus, Meſſanam Urbem de Manfredianis receptam, nonniſi ſeptem menſes tenuerunt. *Andreas Jacobi frater, munus Juſtitiariatus Aprutii citrà flumen Piſcariæ exercuit, ut notatur à Franciſco Zazzara prima parte Italicæ nobilitatis* (b), *prudentia, & induſtriæ opinione apud Carolum I. adeò valuit, ut quatuor ejuſdem Regis epiſtolæ ad eum datæ, cum honorum commemoratione legantur, ut videndum eſt in regeſtro* (c) *jam dicti Regis. In una præceteris pecuniarii ſubſidii collector deſignatur,*

(a) *Tom. 13. anno* 1257.

(b) *Fol.* 229.

(c) *Fol.* 43.

ut

ut Regis neceſſitatibus ſubveniretur, cujus tenorem libet hic inſerere.

CAROLUS SECUNDUS DEI GRATIA REX Hieruſalem, & Siciliæ, Ducatus Apuliæ, & Principatus Capuæ, &c. Andreæ DE PONTIBUS militi, & Juſtitiario Aprutii citrà flumen Piſcariæ, fideli ſuo gratiam ſuam, & bonam voluntatem, cum pro multis arduis, & expreſsè Curiæ noſtræ ſervitiis Camera noſtra plurimum egeat, volumus, & tuæ fidelitati firmiter, expreſsè præcipimus, quatenùs ſtatim viſis præſentibus univerſitatibus ſubſcriptarum terrarum Provinciæ tibi decretæ, ex parte noſtra requiras, & roges attentè eas quanto curialius, & amicabilius poteris, inducens, quod nos in tam magnæ neceſſitatis articulo de ſubſidiario pecuniæ decenti ſubveniant, quod ſubſidium, nulla mora protracta,

in-

inſtantes ab univerſitatibus ipſis, ſicuti promiſerint, colligi facias, &c.

Eidem etiam altera epiſtola injungitur, ut Prælatos, Comites, Barones, cæterosque nuntios oppidorum Provinciæ Aprutinæ Neapolim convocare deberet ad perficiendum generale concilium, ſive parlamentum in feſto die Nativitatis Beatæ Virginis menſe Septembris, quo Carolus Regis primogenitus ſuſceppturus erat militare cingulum (a). Hunc Andream innumeris ditatum tum maſculæ, tum fœminæ ſobolis filiis invenimus. Fœminæ fuere Sibilla, & Maria. Mariam alicui nupſiſſe non conſtat, Sibilla ducta eſt in uxorem ab Urſillo ex clariſſima Urſinorum familia, Matthæi Urſini filio, & quoniam mos tunc erat, ut in nuptiis magnatum regius etiam aſſenſus peteretur, quo ex ipſius nutu pendere in omnibus indi-

(a) *Tutin. in orig. Sedil. cap. 14. fol. 143.*

carent

(a) 1271. lit. B. fol. 12. dr. *earent in regeſtro Caroli Regis I.* (*a*) *in hunc ferè modum ille præſtitus reperitur.*

Scriptum eſt univerſis præſentes, &c. in forma de matrimonio contrahendo inter Urſillum filium Matthæi de Urſino de Urbe, & Sibiliam filiam Andreæ DE PONTIBUS, cum rebus mobilibus tantum pro valore centum unciarum, &c.

De qua etiam affinitate meminit Ferdinandus de Marra in libello de familiis ſuæ annexis (*b*).

(b) Fol. 248.

Andreæ filii fuere, nedum Rogerius, ſed per multam fœcunditatem, Gualterius, Rainaldus, Agotus, Dionyſius, Guilielmus, Andreas III. Franciſcus, Petrus, & Jacobus, qui quoniam varia ſorte, diverſiſque dominiis, exculti vixerunt opus eſt, ut ſingillatim de ipſis, & eorum poſteris memoria tradatur Sectione ſeptima.

SE-

SECTIO VII.

De Franciſco, Rainaldo, Odoriſio, Agoto, Gualterio, Guilielmo, Andrea, Franciſco, Petro, & Iacobo, Andreæ II. filiis.

DE Franciſco Andreæ, natu primo, quamvis geſtorum ſplendore, & Caroli II. gratia valuerit, notum tamen non eſt, habuerit nec ne filios ſuæ ditionis bæredes. Legimus tantum in regeſtro Caroli II. (a) *quod Regia munificentia Caſtrum Roccæ de Cerris, quod prius ad beneplacitum obtinuerat, abſoluta donatione, una cum feudo Tramonti poſtmodum receperit, cujus donationis præcipua verba fas erit hic ſubjicere.*

(a) 1298. *lit. A. fol.* 11.

Noverit fidelitas tua, quod nos Franciſco DE PONTIBUS, primogenito quondam Andreæ DE PONTIBUS, militis familiaris, & fidelis noſtri, conſideratione ſuorum fidei meritorum, & reſpectu non minùs ſervitiorum utilium, quod dictus quondam Pater ejus bonæ memoriæ Domino Patri noſtro, & nobis ſubſequenter exhibuit, Caſtrum Roccæ de Cerris, quod olim eidem Franciſco uſque ad noſtræ Majeſtatis beneplacitum dederamus, & inſuper Caſtrum illud, ſeu Caſale, quod dicitur inter Montes, ſitum in decreta tibi Provincia, cum hominibus, & vaſſallis, domibus, poſſeſſionibus, vineis, fortellitiis, planis, montibus, pratis, &c. Ipſum quidem beneplacitum noſtrum ad perpetuam gratiam extendentes prædicto Franciſco, & ſuis hęredibus utriuſque ſexus ex ſuo corpore legi-

timè

timè deſcendentibus, natis jam, & in antea naſcituris in perpetuum dedimus, donavimus, & tradidimus, & ex cauſa donationis proprii motus inſtinctu, de novo conceſſimus in feudum nobile, de liberalitate mera, & gratia ſpeciali pro annuo valore unciarum auri quadraginta ſub ſervitio duorum militum, &c.

Rainaldus alius ex filiis Rugerii militiæ Hieroſolymitanæ eques adſcriptus eſt, inde dignitatem Prioris Sanctæ Eufemiæ in Calabria Rege Carolo II. commendante eſt aſſequutus, quod indicant illa ſpecialia verba Regeſtri ejuſdem Regis (a).

(a) 1295. *lit. A. fol.* 123.

De pecunia per eum recepta, ac exhibita, & ſoluta certis Almugaveris tam equitibus, quam pedonibus, ſub Capitania religioſi viri Rainaldi DE PONTIBUS hoſpitalarii, Prioris S. Eufemiæ ad ſervitia Regia in Rocca Imperiali morantibus.

Andreas III. alius ex natis Ceciliam Columnam duxit in uxorem Stephani Columnæ Ducis præclariſſimi filiam, prævio Regis beneplacito, ut tunc moris erat, quod beneplacitum legitur in Regeſtro Regis Caroli I. (a). *In quo aſſenſu præſtando, quia rigidè admodum, & ſuperſtitiosè agebatur, & in ſupplici libello bona feudalia omnia contrabentium opus erat declarare; juvat hìc diploma integrum referre.*

(a) 1271. lit. A. fol. 78.

CAROLUS, &c. Quoniam Andreas DE PONTIBUS miles familiaris, & fidelis noſter noſtræ celſitudini ſupplicavit, ut cum inter ipſum tenentem à Curia noſtra in Juſtitiariatu Aprutii Caſtra Pireti, & Auriculæ, & quartam partem in Tallacotio pro parte Andreæ Novelli filii ſui, qui non eſt major natus ex parte una, & Stephanum de Columna tenentem in eodem Juſtitiariatu,

riatu, Sambutum, Podium de Valle, Retam de Alberico, Camaricam; Podium Pinſoviſci, & Podium de Viano, pro parte Setilis uxoris ſuæ eadem muliere per ſe, ut dicitur, nihil feudale tenente ex altera, verba ſint habita de contrahendo matrimonium ipſum ſic inter ipſos fideles de benignitate Regia concedere dignaremur. Nos autem ſupplicationibus inclinati, conſtito Curiæ noſtræ de fidelitate utriuſque, de contrahendo hujuſmodi matrimonio inter eos, dummodo utrique parti placeat benignè præſtitimus noſtræ Majeſtatis aſsenſum: noſtræ magnæ Curiæ reſervato, quod ſi prædicta mulier inventa fuerit tenere, & poſſidere aliqua bona feudalia ex quacunque ſucceſſione, vel cum dicta bona feudalia, quæ inventa fuerit, tenere, & poſſidere, in fraudem commiſſi mendacii, &

mani-

manifeſtæ fraudis, ac præſentis reſcripti veritate tacitè impetrati, cum juribus,& pertinentiis ſuis ad noſtrum Demanium revertantur, & à ſucceſſione feudalium fratrum ſuorum tenentium bona feudalia, juxta Regni cõſuetudinem penitus repellatur,&c.

Ex hoc autem conjugio duo orti ſunt filii, Petrus ſcilicet, & Joannes. Petrus Tallacotii dominium adeptus à nonnullorum contentionibus, qui de eo diſputabant Regia auctoritate ſe tutatus eſt (a). *Joannes verò militari peritia clarus, eques aurei calcaris creatur, & cum reliquis Regni Comitibus, Baronibus, & Beneficiariis, qui Ducem Calabriæ Roberti Regis primogenitum arma Tuſciæ inferentem comitabantur, ſodalitiam militiam exercuit, ut ex dictis Regeſtris Caroli Regis II.* (b) *nec quemquam horum fratrum uxorem duxiſſe conſtat.*

(a) *Regiſt. Reg. Caroli II. 1296. lit. A. fol. 11.*

(b) *1298. lit. A. fol. 11. & per Borrell. in fam. Rajano manuſcrip.*

Odo-

Odoriſius dominio oppidi de Sculcula potitus ſuos ſubditos Regia largitione ab Auguſtalium ſolutione exemit in præmium navatæ ab illis operæ in obſidione Caſtellionenſi per plures menſes. Poſtremò dominium illud pinguiori feudo permutavit, & pro Sculcula Pectoranum à Carolo I. obtinuit, addito beneficio collectæ, quæ dicitur de Sancta Maria, ut habetur in Regeſtris Caroli I.

(a) Ab hoc prognatus eſt Vingiguerra, vel ut alii volunt Duraguerra, qui uxorem duxit Franciſcam de Moliſi antiqua, & illuſtri gente Moliſia prognatam, adeo ut una ex Regni Provinciis ad præſens uſque tempus comitatus Moliſii appelletur, nomine ex ipſa familia recæpto. Ex hoc conjugio tres liberos ſuſcepit Odoriſium II. Bartholomæum, & Franciſcum. Verum iniquo fato, omnibus his ſine ſobole defunctis Pectora-

(a) 1284. *litt. C. fol. 13.*

ctorani ditio Joannæ Vingiguerræ ſorori addicta eſt. Hæc Agotho de Corbano Regiæ ſtirpis viro nupta binas progenuit filias Iſuardam alteram Thomæ Sanſeverini Comitis Marſici uxorem: Margharitam alteram Riſtanio Cantelmo nuptam, unde in Cantelmos matris filios, hæredeſque Pectorani dominium translatum eſt, quæ omnia ex ſcriptis à Ferdinando de Marra (a) in ſuo libello familiarum ſuæ junctarum, ac à Carolo de Lellis (b) clariùs colliguntur de fam. Regni nobilibus ſcribente.

(a) *Famil. ſuæ conjunct. fol. 7700.*

(b) *De famil. Regni nobil. fol. 114.*

Agottus etiam Andreæ filius conſilio, & fortitudine commendatus à Neapolitano Rege, qui Comes ſupremus etiam Galliæ Narbonenſi dominabatur; cohortium Narbonenſium, quæ Neap. morabantur, moderator electus eſt, & titulum familiaris Regii propter inſignia merita à Carolo II. Rege obtinuit, &

caſtri,

caſtri, & terræ Rajani inveſtitura Regia liberalitate, & gratitudine decoratus eſt, ut eruitur ex Regeſtro Caroli Regis I. cujus præcipua verba ita ſonant. (2) 1284. 13. indict. lit. B. fol. 135. dt.

Scriptum eſt univerſis hominibus Rajani. Cum viro nobili Domino Agotto DE PONTIBUS, dilecto militi familiari, & devoto noſtro fidei, & ſervitiorum intuitu, caſtrum, & Terram Rajani, cum hominibus, juribus, juriſdictionibus, & pertinentiis ſuis de mera liberalitate, & ſpeciali gratia noſtra uſque ad Regium beneplacitum duximus concedendum, &c.

Gualterius nulli ſuorum fratruum ſecundus, eos omnes honoribus, fama, & divitiis ſuperavit. Etenim amplarum Regni dignitatum acceſſione evectus dominio Caſtellacii, caſtri de Judice, Sancti Nicolai de Calciſe, Caſamen-

doſæ, Sanctæ Mariæ potitus eſt, & in anno 1300. *Magnus Seneſcalcus, Conſiliarius Caroli Regis II. Averſæ Comeſtabulus, & Dux Baronum Dauniæ legitur, quod memoratum habemus ab eodem Ferdinando de Marra in eodem ſuo libello, ac in regeſt. Caroli II.* (a), *& Roberti Regum* (b). *Imò ipſe Regiam aſſiduè munificentiam expertus annuum reditum triginta unciarum auri ab eodem Roberto conceſſum liberali largitione aſſecutus eſt. Item eidem Gualderio conceſſum eſt à Rege, ut à portu Manfredoniæ quadringentas frumenti ſarcinas, & centum ordei ad portum Piſcariæ, & Terram Ferianam perducere, nulla portorii ſolutione liceret. Unde ejus reſcripti verba ſpecioſiora referre liceat.*

(a) 1305. 1306. 4. *indict. lit. A. fol.* 80

(b) 1309. 7. *indict. fol.* 153.

CAROLUS SECUNDUS, &c. Exaltat potentiam principum munifica

nifica remuneratio ſubjectorum, quia recipientium fides creſcit ex præmio, & alii ad obſequendum devotiùs animantur exemplo, attendentes igitur grata, & devota ſervitia, quæ Gualterius DE PONTE miles hoſpitii noſtri Seneſcalcus familiaris, & fidelis noſter dilectus Majeſtati noſtræ exhibuit, ad præſens exhibet, & exhibere poterit in futurum, de liberalitate mera, & ſpeciali gratia damus, donamus, & concedimus ſibi, & ſuis hæredibus utriuſque ſexus ex ſuo corpore legitimè deſcendentibus in perpetuum, in augumentum videlicet proviſionis noſtræ ab hactenus eidem Gualterio per Excellentiam noſtram factæ annuum redditum unciarum auri triginta quinque ponderis generalis, &c.

Aliud verò à Regeſtro Regis Roberti (a) *ita ſonat.*

(a) 1300. 7. Indict. fol. 113.

Scriptum eſt Magiſtris Portulanis Apuliæ fidelibus ſuis, &c. cum nos Gualterio DE PONTE Militi familiari, & fideli noſtro; exituram ſalmarum quadringentarum frumenti, & centum ordei, ad generalem Regni noſtri menſuram vehendi per mare de portu Manfredoniæ ad portum Piſcariæ, & Terræ Flavianæ duximus concedendum, fidelitati veſtræ præcipimus, quatenus nuncium, ſeù procuratorem dicti Gualterii, præſentes vobis literas aſſignantem ejus nomine prædiſtinctas quantitates frumenti, & ordei ad eandem generalem menſuram de prædicto portu Manfredoniæ cum barris paucis à centum ſalmis infra capacitatibus, juxta tenorem capituli ſuper hoc editi extrahere liberè à jure quolibet exituræ, & deferri facere ad dictos portus Piſcariæ, Sancti Flaviani ſine alicu-

jus

jus contradictionis obſtaculo permittatis, recepta priùs ab extrahente victualia ipſa idonea, & fidejuſſoria cautione, quod prædictas quantitates frumenti, & ordei, non alio, quam ad prædictos portus Piſcariæ, & Sancti Flaviani quomodolibet deferet.

Hic autem Gualterius (*b*), *quamvis Beatricem de Marra uxorem duxerit, Viſonis de Marra filiam, ex ea cum filios non ſuſcepiſſet, tantorum feudorum numerus in Regium Demanium devolutus eſt, ea feudorum lege tunc vigente, ut fratres aliis fratribus in beneficiis noviter acquiſitis non ſuccederent.*

(b) *Marra in ſuo libello fol. 299. Zazzera fol. 29*

Remanet nunc, ut de Petro III., Guilielmo, & Jacobo, aliis fratribus verba faciamus, & quidem Petrus Tallacotii dominio illuſtris, cum cœlibem duxiſſet vitam, nec filios procreaſſet ſucceſſorem ex fratribus

tribus nepotes habuit, de quibus in Sectione IX. Guilielmus ab uxorio onere etiam alienus, ea tamen gratia apud Regem Carolum I. valuit, ut ille sibi Capurſii feudum ſit largitus. Jacobus autem Philippellam de Grandinato ex vetuſtiſſima Neapolitana progenie uxorem habuit, è qua mares, aut fœminas progenuiſſe non conſtat.

SECTIO VIII.

De Rugerio X. Andreæ II. filio, & Nicolao ejus filio.

QUoniam ex tanta numeroſa ſobole Andreæ II. vix unus, & alter filiorum poſteros propagaverit. Rugerius certè ex iis proliſicus fuit. De hoc autem, quoniam

niam de eo ſuperiùs tacuimus, aliqua ſubjungemus. Legimus enim, Rugerium à Carolo II. Rege in Samnio deſtinatum, qui vices regias gereret, unde cum ea Provincia maximè ab improbis turbaretur ad illos tumultus extinguendos, ut extra ordinem jus diceret à Rege injunctum eſt, ut conſtat ex ſequenti diplomate (a).

Rogerio DE PONTIBUS Militi Juſtitiario Aprutii citrà flumen Piſcariæ familiari, &c. Sicut crebro in auditorio noſtro murmur obſtrepuit in totis terris, & locis è decreta tibi provincia, multi undique inſurrexere latrunculi, raptores ſtratarum, portatores armorum, prædones, malefici, viri nequam, per quos turbatur interdum in ipſa Provincia ſtatus pacis, committuntur maleficia, cædes fiunt, quibus cum ex ipſarum impunitate facinorum, tum

(a) *Regeſtro Caroli II. lit. A.*

etiam

etiam ex quadam confidentia de mitigato rigore juſtitiæ, per Capitula Regia, & ſpeciales Regni alias Sanctiones, tanta crevit audacia, quod videntur licentiùs ad graviora vagari; nunc autem cum malefici prædicti conſpiciunt in ſe propter capitulum beneficiorum ipſorum non rigore juſtitiam ad vindictam poſſint, & perperam ad pejora proſiliunt, & ad graviora procedunt: propter quod agnoſcentes in id eſſe ordinem, ordinem non ſervare, cum multis graſſantibus ſit opus exemplo; confiſi de zelo, quem ad juſtitiam geris, ut malefici, & maleficia compeſcantur, tibi de certa ſcientia noſtra præſentium tenore committimus, & concedimus poteſtatem uſque ſcilicet per totum menſem Februarii primi futuri 14. Indictionis duraturam, ut contra hujuſmodi viros nequitiæ, malefactores,

res pravitatis filios in criminibus publicis poſſis extraordinariè ex officio, ſine accuſatore per generalem inquiſitionem, generaliter, vel ſpecialiter, & contra ſpeciales perſonas, & de ſpecialibus maleficiis ſolemnitatibus Judiciarii ordinis, &c. Datum Capuæ per B. de C. &c. die ſexta Novembris, decimæquartæ Inditionis.

Eidem Rugerio alio reſcripto injunctum invenitur, ut ex ea Provincia, in qua jus dicebat, & pro Rege præſidebat certas pecuniarum quantitates, ex teloniis, & vectigalibus exigendas ſolvere Gualterio DE PONTE ſuo fratri Regii hoſpitii Seneſcallo pro debitis eidem penſionibus deberet, ut cernitur ex Regeſtro Regis Caroli II. (a):

(a) 1300. *lit. M. fol.* 128.

Scriptum eſt Rugerio DE PONte militi Juſtitiario Aprutii citra flumen Piſcariæ familiari, & fideli, &c.

Cum facto finali computo cum Gualterio DE PONTE milite fratre tuo, noſtri hoſpitii Seneſcallo dilecto, familiari, & fideli noſtro de gagiis ſuis debitis ei per totum menſem Octobris præteriti proximi hujus XIV. Inditionis ratione Seneſcalliæ præfatæ, recipere debeat in noſtra Camera de gagiis ipſis per totum menſem eundem uncias auri decem, & octo ponderis generalis, illaſque per te ſibi velimus exolvi; tibi præſentium tenore præcipimus, quatenus eidem Gualterio, vel ſuo pro eo nuntio præſentes tibi literas aſſignanti, præfatas uncias auri decem, & octo prædicti ponderis, de quacunque fiſcali pecunia proventuum officii tui, reſiduorum quorumlibet generalium collectarum, & in alterius defectu de pecunia reſiduorum generalis ſubventionis, & doni anni nuper elapſæ XIII. Indictionis, ac

qua-

qualibet alia exiſtente, vel futura, per manus tuas pecunia, præſentis generalis ſubventionis anni præſentis dumtaxat excepta, ſine aliqua diminutione, ac difficultate perſolvas, & exinde recipias apodixam, non obſtantibus mandatis quibuſcumque contrariis; & illi præcipuè prædeceſſori tuo directis, ac per eum in pendenti traditis, vel tradendis, per quod injunctum tibi extitit, ut totam pecuniam præfatæ ſubventionis, & doni, dicti anni XIII. Inditionis, ſicut ea ſucceſſivè recolligeretur, nihil inde retento, vel aliud exoluto ſub pœna ſacramenti tui, & dupli, quam exinde contra prædicta mandata noſtra ſolveret, quantitates ad noſtram Cameram deſtinaret, nec de ea quidquam aliquid alicui exolveret pro quibuſcumque negotiis, aut perſonis auctoritate quorumcumque mandatorum facto-

rum, vel faciendorum in antea, niſi in quolibet mandatorum ipſorum contineatur. Datum per Magiſtros Rationales.

Rugerius ergo Floriſiam de Catelli nobilis, & antiquæ originis fœminam duxit, ex qua familia nomen duxiſſe oppidum hodie dictum Petra Caſtella, ſive Catella certum eſt. Hanc itaque Floriſiam litem per Rugerium DE PONTE virum ſuum in affines de feudorum aliquot poſſeſſione contractam tranſegiſſe conſtat anno milleſimo trecenteſimo ſexto, cujus pactionis liceat particulam hic inſerere.

Quod dum lites, ſeù controverſiæ verterentur inter nobilem Virum quondam Dominum Benedictum de Catellis, Patrem Ugonis de Catellis, Domini Riccardi, Analerii, & Roberti de Catellis filiorum ejuſdem Domini Benedicti ex parte una,

una, & nobilem mulierem Dominam Floriſiam de Catellis relictam quondam Rugerii DE PONTE ex altera, ſuper hoc videlicet, quod dictus Dominus Benedictus, ſeu ejus procurator de eo petierat à dicta Domina quartam partem Caſtri Catelli, & reliquam medietatem Caſalis Roccæ de Catellis, ſivè Caſalis plani, cum hominibus, vaſſallis, juribus, pertinentiis ſuis omnibus, & è converſo dicta Domina Floriſia petierat per ſe, ſeu procuratorem ſuum à dicto Domino Benedicto, ſeu ejus Procuratore pro eo aliam quartam partem dicti Caſtri Catelli, & reliquam medietatem dicti Caſalis Roccæ de Catellis, ſive Caſalis plani, cum hominibus, vaſſallis, juribus, & pertinentiis ſuis omnibus, & multæ diſſentiones hinc-inde orta eſſent, &c. Prædicta fecit dicta Domina Floriſia cum conſen-

ſu, voluntate, & authoritate Nicolai pupilli majoris ſeptennio filii ſui, & quondam Domini Rogerii DE PONTE mariti ſui, authorante in hoc dicto Nicolao, Domino Gualterio DE PONTE Patruo, & Balio ſuo, de cujus Bajulatu nobis legitimè conſtitit, necnon cum conſenſu, voluntate, & authoritate prædicti Domini Gualterii, hoc faciente ipſo Gualterio nomine, & pro parte ipſius pupilli, &c. *Hinc Rex aſſenſum præſtitit ſuum, qua litis tranſactionem ſua authoritate confirmaret.*

Obtinuit Rogerius marem Nicolaum, & feminam Franciſcam. Nicolaus Antoniam Caracciolam duxit uxorem, e qua Maria orta eſt, Enrico Jeſualdo nupta; & Nicolaus, de quo Sectione ſequenti.

SE-

SECTIO IX.

De Nicolao, & Gualterio ejus filio.

Nicolaus itaque Baroniæ de Catellis, & Oppido Saſſinori dominatus brevi vitæ uſus currieulo Rogerium II. filium, & hæredem inſtituit, qui porrò ex Giliberta de Aquina uxore, Gualterium, & Portiam cum ſuſcepiſſet, adhuc vivente patre, defunctus, Gualterium, & Portiam ſuperſtites natos Avo Nicolao reliquit ex Maria Lanaria conjuge ſibi ortos. Portiam ſeptingentas auri uncias viro conſtituiſſe conſtat pro dotibus. Ingentem ſcilicet ſummam, ut tunc moris erat, & magnatibus tantum feminis tribui ſolitam. Gualterius autem frater ſeu culpa, ſeu aliorum delatio-

nibus

nibus à Regia Ladislai deturbatus benevolentia feudorum, oppidorumque dominiis ſpoliatus eſt, & perduellionis, & Majeſtatis crimine notatus, exul fuit, quæ mox Nicolaus filius Gualterii, poſtliminio recuperavit, ut inferiùs.

SECTIO X.

De Nicolao II. Gualterii II. filio.

ITaque Regina Joanna II. ſeu fratris Ladislai acta non probans, ſeu Nicolai, Gualterii filii, opera, & merita proſequuta, cum eidem Nicolao Lauram Mormilem tradidiſſet ſuam alumnam, & Regali gratia florentem; reſtituit ea, quæ Gualterio ablata erant, & perduellionis infame nomen prorſus delevit. Libet

bet itaque ejus Diplomatis verba inſerere (*a*).

JOANNA I. DEI GRATIA Hungariæ, Hieruſalem, & Siciliæ Regina. Univerſis, & ſingulis Privilegii ſeriem inſpecturis, tam præſentibus, quam futuris. Subjectorum noſtrorum compendiis, ex affectu benignæ charitatis accendimur, quo fit, ut ipſorum petitionibus gratiosè, & benignè præbeamus aſſenſum. Sanè conſiderantes, & perſæpè animo devolventes grata, & accepta ſervitia nobis Regibus prædeceſſoribus præſtita per Anteceſſores viri nobilis Nicolai DE PONTE filii quondam Galterii de PONTE, qui à noſtra fide deviavit, ob quod à Sereniſſimo Rege Ladislao fratre noſtro bonis omnibus fuit privatus, tam feudalibus, quam burgenſaticis, animo igitur revolventes ſervitia anteceſſorum præ-

(a) *Proc. S. C. diſtinct. familiæ inter mag. Jo: Franc. de Ponte ex una, & Scipionem Fabritium, & Gregorium de Ponte, et nonnullos alios de Ponte ex altera, in banca de Felice fol. 448. & in alio inter magn. Jo: Franciſcum de Ponte cum Sedili Portæ novæ fol. 98. in banca de Strina pro Felice.*

dicti Nicolai ſemper memoratu digna, & ſignanter quondam Rogerii, & Nicolai ſenioris patris, & filii, ac quondam Galterii ſenioris, nec non Alderiſiii, Agotti, Jannotti, Franciſci, & aliorum ejus familiæ, qui maximoperè, & cunctis viribus Regibus noſtris prædeceſſoribus inſervierunt, nullis parcendo laboribus, & periculis, ut meritò ab illis fuerint optimè meriti ad dignitates quamplures erecti, & inter familiares Primates habiti. Conſiderantes inſuper perſonam ipſius Nicolai in aliquo non culpabilem, qui à prædicto Galterio patre degenerante in omnibus hucuſque ſe fidelem præbuit, & nulla ſua culpa præcedente reatus patris pœnam ſatis reportavit ob deſtitutionem Terrarum, & feudorum à prædicto ipſius patre poſſeſſorum, ac bonorum omnium ubique exiſtentium, ob

quod

quod in tantam devenit egeſtatem, ut à Civitate cum uxore, & tota familia coactus fuit diſcedere, & ſe conferre in Terram Majoris, à qua prædictus Nicolaus, ejuſque prædeceſſores originem ducunt, ibique, ut cæteri tam nobiles, quam populares ſecundum conſuetudinem locorum diverſis vacare mercimoniis, ut vivendi modum habere poſſit; attentis etiam ſervitiis, & precibus nobilis mulieris Lauræ Mormilis noſtræ chariſſimæ alumnæ, uxoris ipſius Nicolai, quam nos ad demonſtrandam erga ipſam noſtri animi gratitudinem, cum prædicto Nicolao duximus collocandam, antequam à fide deviaret prædictus Galterius. Propterea iis, & aliis dignis reſpectibus inclinati ipſum Nicolaum tenore præſentis privilegii reſtituimus ad omnes honores, dignitates, & prærogativas, quos, &

quas patris delictum abſtulit . Itaque tam ipſe, quam omnes ejus deſcendentes in infinitum gaudere, & potiri debeant , & poſſint honoribus omnibus, & dignitatibus , quibus gaviſi ſunt cæteri ejus anteceſſores , omneſque alii nobiles de eadem familia , nullo ex paterna rebellione præjudicio ipſis generato, nec non ad majoris gratiæ cumulum reſtituimus , eidem Nicolao omnia , & quæcumque bona ſiſtentia in prædicta Terra majoris , & Coſtæ Amalphiæ, quæ fuerunt prædicti ejus patris , & propter illius rebellionem, ad nos, & noſtram Regiam Curiam legitimè devoluta , nec non Juſpatronatus Sanctæ Chriſtinæ , Sancti Angeli , & omnia alia jura patronatus, ubicumque exiſtentia, dummodo aliis non reperiantur conceſſa , promittentes inſuper ſub verbo , & fide Regia , quod quando-

documque ad nos, & ad noſtram Curiam devolverint aliqua ex Terris, Caſtris, ſeu feudis, quæ poſſidebantur per præfatum Galterium, de quibus per prædictum Regem Ladislaum Fratrem noſtrum diverſæ fuerunt factæ conceſſiones, quæ eo libenti animo eidem Nicolao concedemus, habito reſpectu tam ad merita ejus Anteceſſorum, & ſuæ perſonæ, quam etiam prædictæ Lauræ noſtræ alumnæ concedentes, & ad ſupplicantis petitionis inſtantiam; declarantes, quod poſſint prædicti Nicolaus, omneſque ejus deſcendentes in prædicta Terra majoris habitare, moram trahere, & quaſcumque facere mercimonias per ſe ipſos, vel alios eorum nomine, ut cæteri tam prædictæ Terræ, quam aliarum Terrarum, & locorum Conſtæ Amalphiæ nullo præjudicio tam ipſi Nicolao, quam ipſius poſteri-

ſteritati generato, honoribus, dignitatibus, prærogativis, quibus ut cæteri nobiles gaviſi ſunt, & gaudere conſueverunt in noſtra Civitate Neapolis, tam ipſe Nicolaus, quam omnes anteceſſores. Itaque per habitationem prædictam in prædicta Terra majoris nullum ipſi oriatur præjudicium in futurum quandocumque venerint ad habitandum in prædicta noſtra Civitate Neapolis, in cujus rei fidem, & prædicti Nicolai, ſuorum deſcendentium cautelam præſens noſtrum Privilegium fieri juſſimus, magno noſtro ſigillo munitum. Datum Averſæ die VI. Septembris III. Inditionis, Anno Domini MCCCCXXV. Regnorum vero noſtrorum Anno XI.

Deſumi autem licet ex tam longi Diplomatis tenore, tam ipſum Nicolaum, quam ejus majores, & poſteros Neapolitanæ connumeratos fuiſſe

fuiſſe nobilitati, nec inter patricios tantum, ſed inter primates habitos, quamvis alibi per vices domicilium habuerint. Nec ideo, quod e Terra Majoris dicantur oriundi, idcirco Neapolitanæ eorum patriæ derogetur. Nam plerumque ex multa in peculiari loco aliquo, bonorum poſſeſſione, inde Neapolitani denominationem habuere. Unde Borrellus (a). Quo factum eſt, ut Nobilium Neapolitanorum plerique in antiquis ſcripturis legantur cum cognominibus diverſorum oppidorum nomine, in quibus oppidis fundos quiſque ſuos, aut feuda poſſideret. Hinc Caracciolorum alii dicti ſunt ex Terra Hidrunti, alii ex Urbe Manfredonia, alii ex Urbe Sveſſa, ex Urbe Surrento alii. Capicii ex Lupiis, & Averſa, Brancacii ex Theano Sidicino. Latri, & Angloni, ex Trivento, ex Comitatu Moliſii. Fila-

(a) *In vind. Neap. Nobil. fol. 134. & 135.*

mari-

marini ex Urbe Capua, propter quod in iis locis ſua poſſiderent prædia, vel certè domicilia haberent. Spinelli demum dicti ſunt de Summa oppido ad Veſuvii radices. *Hæc Borrellus, unde à Majori pendere, & dici illos DE PONTE aſſeritur, ubi & prædia plurima, & juriſpatronatus in ejuſdem Diplomatis tenore poſſediſſe conſtat. Sic etiam à Rota Romana in deciſionibus a Paulo Rubeo ſelectis* (a), *Urſinos à Monte Rotundo appellatos meminimus, in quo oppido antiquitus dominabantur, quod notatur iis verbis*: Et altera Nicolai V. de anno 1448. qui dum concederet Caſtrum Cicignani Laurentio, & Jacobo de Urſinis illos nuncupat de Monterotundo, hæc enim nuncupatio in iſta, & aliis familiis ſolet fieri ad oſtendendum ditiones, & dominia ipſarum.

(a) Par. 5. vol. 1.

SE-

SECTIO XI.

De Romęo, Rugerio, & Iannotto I. Nicolai II. filiis.

COmplures quidem, & numerosi floruerunt Nicolai II. filii. quorum primus Romæus Dianoram Grisonem, ex nobili Sedilis Nidi familia uxorem duxit. De hoc Romæo illud tantum memoratum habemus, quod cum turbaretur litibus, commendatus sit à Regina Ioanna II.(a) quæ ipsum contra creditores Gualterii avi tutabatur.

(a) *In reg. Regina Joan. II. 1420 fol. 236.*

Rugerium alterum Nicolai II. filium cælibem vitam duxisse putatur, cum de ejus posteris nihil constet.

Iannottus I. ipsorum frater, Mariam de Afflicto uxorem duxit, ex qua Vincentius DE PONTE filius prognatus. Hic demum ex Spina

Lanaria quatuor ſibi comparavit liberos, ex majorum memoria nominatos, ſcilicet Nicolaum III. Andream IV. & Iannottum II. & Lauram, de quorum ſerie ſequenti capite dicendum.

SECTIO XII.

De Nicolao III. Andrea IV. & Iannotto II. Vincentii filiis.

Nicolaus ergo III. Angelæ Maſtrillæ vir fuit, quæ Ioannis Thomæ Maſtrilli Regii Conſiliarii extiterat filia (a).

(a) *Ex fide Cedular. in Proc. diſtinct. famil. fol. 451. & cum Sedili Portæ novæ fol. 115.*

Andreas Sancti Angeli Ravaſcani Dominus claruit, & ex nobiliſſima fœmina Beatrice de Affliicto numeroſam ſibi prolem comparavit, mares

mares ſcilicet octo Franciſcum, Antonium, Odoriſium, Joannem Lucam, Veſpaſianum, Michaelem, Joannem, & Joannem Baptiſtam, de quibus memorabimur Sect. XIII.

Jannottus II. Mariam Mormile duxit, ex quibus Matthæus ortus eſt, & Feliciana, & Maria, quos Sect. XIV. memorabimus.

Sed ne ſilentio Petrum III. Romæi filium prætereamus, ille quidem Andronicam Caſtriotam ex clariſſimo ſtipite Albaniæ Regum ortam uxorem ſibi comparavit, ex quorum conjugio Coſmus I. ortus eſt, qui Mariam Lanariam uxorem duxit, unde Robertus I. prognatus, de quo Sect. XV.

Nec prætereundum ex Nicolao III. & Angela Maſtrillo, de quibus ſupra diximus Joannem Antonium, & Joannem Felicem ortos eſſe. Joannes Antonius verò, & Conſtantia

Lanaria tres mares Joannem Franciſcum, Joannem Hieronymum, & Julium, ac itidem fœminas duas, Paulam, & Martiam ſibi comparavere, de quibus Sect. XVI.

Joannes Felix Vincentiam Galeotam uxorem habuit, quæ itidem multa prole fecunda, Marcum Antonium, Joannem Vincentium, & Nicolaum, Portiam, Conſtantiam, & Vincentiam, de quibus verba facienda ſunt Sect. XVII.

SECTIO XIII.

De Franciſco Antonio, Odoriſio, Ioanne Luca, Veſpaſiano, Michaele, Ioanne, & Io: Baptiſta, Andreæ IV. filiis.

ANdreas IV. Vincentii filius, & Beatrix de Affliſto uxor numerosa

meroſa prole ornati, uti dictum eſt, Victoriam fœminam Fabio Macedonio uxorem tradidere, ſed ex tot maribus Joannem Baptiſtam Uxorium ſtatum elegiſſe conſtat. Hic namque legitur Victoriam Macedoniam duxiſſe nobilem Sedilis Portus puellam, ſed nec hi conjuges multa fertilitate potiti ſunt; una filia relicta, cui nomen Beatrix DE PONTE. Hanc ergo ſibi deſumpſit Carolus Brancacius Caſtilionis Comes, qui demum Avenione in Galliis nulla prole ſuſcepta defunctus, ipſam Beatricem DE PONTE uxorem hæredem ſcripſit, ea lege indicta, ut aliquem ex Brancacia familia cum moreretur, Beatrix inſtituere deberet. Illa itaque viri voluntatem ſequuta extremis Tabulis Franciſcum Brancacium Alphonſi filium ex aſſe hæredem dixit, ea conditione addita, ut Beatricem Rubeam,

beam, ex fratre uterinon eptem duceret. Hæc eadem Beatrix Clericos Reg. Divæ Mariæ Majoris multo auro ditavit, ut pro ea ſacra quotidiana perpetua celebrarentur. Sed jam de Jannotti II. poſteris, qui familiam ulterius produxerunt, dicendum.

SECTIO XIV.

De Iannotto II. Vincentii filio, & ejus poſteris.

Jannottus II. & Martia Mormilis conjuges, Matthæum, Felicianam, & Mariam, uti dictum eſt, Orbi natos dedere. Matthæus Dianoræ Brancaciæ junctus, Marcellum, Vincentium, & Portiam filios genuit. Hic armorum exercitio deditus, militares titulos aſſecutus eſt, & in Lucania, & in Picentinis

nis militum Dux imperavit. Maria ſoror primò Dominicum de Ponte virum habuit, ſed eodem viduata, denuò Aſcanio de Rugerio nobili viro nupſit. Feliciana autem altera ſoror Joanni Franciſco de Ponte Marchioni Morconis, uti inferius dicetur, tradita eſt. Porrò ex Matthæo natus Vincentius Eques Hieroſolymitanus, & Commendatarius Modicæ. Dianora Matthæi Capuani uxor, & Portia Carolo Capycio nupta. Item Marcellus, qui Felicia de Ponte ducta, Matthæum, Michaelem, Joſephum, Siſtum Abbatem Montis Olivetani, Jo: Baptiſtam Equitem Hieroſolymitanum genuit, ex illorum nemine nepotes habuit, linea extincta. Jo: Baptiſta armis clarus, primo Centurio, dein Equitum præfectus in Belgio militaris Conſiliarius in obſidione Roſentand, & Trinclant; & Caſalis Montis Ferrati fortem operam dedit: Valentiæ obſeſſæ opem tulit, &

in

in Liguriæ ora protegenda claruit; unde à Clara Eugenia Auſtriaca commendatitias laudes ſæpè accepit.

SECTIO XV.

De Coſmo, ejuſque filiis.

COſmus Petri III. & Andronicæ Caſtriotæ filius Robertum ex Marietta Lanaria uxore protulit. Hic Robertus Valeriam Paganam Sedilis Portus nobilem Puellam duxit, è qua tres filios Cæſarem I. Joannem Andream, & Joannem Dominicum filios ſibi comparavit, quos omnes uxorem duxiſſe manifeſtum eſt. Cæſar namque Aloyſiam Conſaloniam ſibi junxit, ex quo conjugio nati ſunt Jo: *Baptiſta, Robertus, Onorius, Claudius, Joſeph, Maria, & Angela, de quibus Sect. XIX.*

Joannes Andreas Lucretiam DE PONTE duxit, conſanguinitate etiam ſibi proximam, qui etiam

tres

tres mares Franciſcum, Oratium, & Joannem Antonium orbi protulere, nec non fœminas novem Angelam, Hieronymam, Valeriam, Felicem, Zenobiam, Lauram, Portiam, Catherinam, & Camillam, de quorum poſteritate inferius habebitur.

Joannes Dominicus, relicta Maria de Ponte conjuge, & ſine poſteris citò defunctus eſt, quapropter de Joannis Antonii illuſtribus liberis, Joannis Andreæ nepotibus, ſerioſius memoria facienda eſt.

SECTIO XVI.

De Io: Antonio Nicolai III. filio, & Io: Franciſco, Hieronymo, & Iulio filiis.

ÆQuum modo erit, ut de Joanne Antonio fratre Joannis

Felicis, Nicolai III. filio, ejuſque ſtirpe pauca verba faciamus. Huic ergo ex Conſtantia Lanaria conjuge filii prognati Joannes Franciſcus, Joannes Hieronymus, Julius, Paula, & Martia; hæ ambo ſacris miniſteriis dicatæ, altera in Monaſterio dicto de Hieruſalem, Paula in Monaſterio ſub titulo Crucis Lucenſis, Joannes Hieronymus Colloniſii Marchia, & Martiæ Januariæ vir magnifica pietate Templum, & Cœnobium Divo Franciſco de Paula dicatum extra Portam Capuanam, ſuo ære ædificari curavit, de quo extat marmoreum monumentum grati animi teſtimonium à Cœnobitis ſupra januæ veſtibulum erectum in hæc verba:

JO:

IO: HIERONYMO DE PONTE
EX MATHELICÆ DOMINIS GEN. ROM.
PATR. NEAP. MARCH. COLLONISII
QVI
GENTILES SVOS SOC. IESV BENEFICENTISSIMOS IMITATVS.
TEMPLVM HOC COENOBIVMQ; EXCITAVIT
MINIMORVM ORDO MEMORIÆ CAVSA
P. P.
ANNO DOMINI CIↃ IↃ XX.

Unus ex Rectoribus, & Præfectis pii operis, quod Montem misericordiarum vocant, delectus; uti pietate ſumma in eo regendo ſe habuit, ita ejuſdem dilectione ductus ſuum ex aſſe hæredem ipſum inſtituit. Tres porrò habuit filios Vincentium, Alexandrum, & Conſtantiam. Horum Conſtantia Deo ſe in Parthenone Divi Andreæ Neapoli dedicavit, Alexandro inter Clericos Regulares adſcripto, mutato nomine, Placido dicto.

Julius Jo: *Hieronymi germanus: etiam Clericorum Regularium numero adſcitus, morum innocentia,*

animi charitate, qua in proximum ferebatur ardeſcens, nullo metu vitæ præpeditus, laborantibus morbo peſtis in Civitate Januenſi anno 1529. *adminiſtrans, eadem tactus obiit.*

Quæ tamen apta de Joanne Franciſco, Joannis Antonii natu maximo, pro dignitate verba reponam, planè non habeo. Hic titulo Marchionis Morconis decorus, Philippi II. Regis in ſupremo Italiæ Senatu Conſiliarium ſolertem ſe geſſit. Hinc in Regno Neapolitano Conſiliarius à latere, & Regiam Cancellariam Regens Decanus, & annonæ Præfectus tot honoribus terga vertens, & muneribus, inter Clericos Regulares ſe recepit anno 1613. *ætatem agens annorum* 72. *Ne autem ex cognominibus ejuſdem familiæ equivocæ vocis aliquod in poſterum præjudicium inferretur, huic*

ille

ille, ſententia S.C. prolatis documentis, & ſcripturis obviam ivit. Cujus ſententiæ hic tenor (a).

(a) *Proc. diuinct. famil. de Ponte fol. 468. Zazz. fol. 230.*

Viſa ſupplicatione olim Majeſtati noſtræ in noſtro S. C. oblata pro parte Magnifici U.J.D. Joannis Franciſci de Ponte ſub die 12. Octobris 1576. contra Magnificos Scipionem, Fabritium, & Horatium de Ponte, & alios, cujus tenor talis eſt, v3. Sacræ Regiæ Majeſtati, &c. viſis videndis, & conſideratis conſiderandis per hanc noſtram diffinitivam ſententiam, decernimus, & declaramus, præfatum Magnificum U.J.D. Joannem Franciſcum de Ponte de Neapoli eſſe de familia nobili aliorum Nobilium de dicta familia, & deſcendere, & originem trahere à quond. Milite Gualterio de Ponte, Seneſcalco hoſpitii Regis tempore Sereniſſimi Regis Caroli II. ac etiam à quondam Nicolao de Ponte dicti

Gual-

Gualterii nepote, & Rugerio de Ponte Juſtitiario Provinciæ tempore ejuſdem Sereniſſimi Caroli II. & pariter declaramus, prædictam familiam de Ponte, à qua trahit originem dictus Magnif. Joannes Franciſcus, fuiſſe, & eſſe diſtinctam, & ſeparatam ab alia familia de Ponte, quæ eſt in Civitate Majoris, & in Civitate Neapolitana, quæ non gaudet honoribus, quibus gaviſa eſt, & gaudet familia dicti Magnifici Joannis Franciſci, à qua familia trahunt originem dicti Magnifici Scipio, & Fabritius de Ponte, & nobilis Joannes, Benedictus, Matthæus, & alii in proceſſu citati Ioannes Felix Scalaleo. Hanc eandem, &c. lecta, lata, & publicata fuit die XX. Decembris 1576. Neap. in S.C.

Hic eſt ille, qui ad publicos honores Sedilis Portæ novæ redintegratus eſt publicis votis Nobilium

anno

anno MDCIV. ſexto Kalendas Junii, unde integrum ejus rei diploma inſerere fas erit (*a*).

(a) *Proc. cum Sedili Portæ novæ fol.* 30.

Die quartodecimo menſis Maji, ſecundæ Inditionis MDCIV. Neapoli ad preces nobis factas pro parte infraſcriptorum Nobilium Plateæ Sedilis Portænovæ hujus Civitatis Neapolis perſonaliter nos contulimus ad Ven. Eſtauritam, & Eccleſiam Sanctæ Mariæ in Coſmodin, alias de Portanova Sedilis prædicti, & cum ibidem eſſemus, & propriè intus dictæ Eccleſiæ, inventique per nos inibi, ac in noſtri præſentia perſonaliter conſtituti Fulvius de Conſtantio Marchio Corleti, Cæſar Miroballo Marchio Braciliani, D. Franciſcus de Conſtantio, Lelius de Conſtantio, Ioannes Simon Moccia, Franciſcus Mormilis, Iulius Coppula, Andreas Gattola, Franciſcus de Liguoro, Horatius de Liguoro, Ioannes

nes Baptiſta Coppula, Veſpaſianus de Liguoro, Alexander de Conſtantio, Cæſar de Conſtantio, Alphonſus de Liguoro, Gaſpar de Liguoro, Aſtorgius Agneſe, Paulus Mormile, Iacobus Mormile, Marcus Antonius Mormile, Mutius Mormile, Carolus Mormile, Trojanus Miroballus, D. Hieronymus de Conſtantio, D. Octavius de Conſtantio, Flaminius de Conſtantio, Ioannes Baptiſta de Liguoro, Fulvius de Liguoro, Iulius Cæſar de Liguoro, Ferdinandus de Liguoro, Bartholomæus Coppula, D. Aloyſius Gattola, D. Trojanus Gattola, D. Franciſcus Gattola, Carolus de Liguoro, Iulius Cæſar de Liguoro, D. Valerius Mormile, Matthæus Capuanus, Laurentius Capuanus, Annibal Capuanus, Franciſcus Antonius de Liguoro, Franciſcus Capuanus, Vincentius Capuanus, Antonius de Liguoro,

guoro, Franciſcus Coppula, & Marcellus de Liguoro Nobiles Plateæ Sedilis Portænovæ totam dictam Plateam facientes, & repræſentantes, ac in unum congregati, & coadunati per Salvatorem Amorelli, & Carolum de Marino Porterios ejuſdem Plateæ; ut moris eſt ad hunc actum conficiendum in dicto loco ſolito, & conſueto, ubi dicta Platea pro negotiis, & parlamentis publicis peragendis pro ſervitio, ac potentia Dei, & ſuæ Sereniſſimæ, & Catholicæ Majeſtatis Domini noſtri Regis Philippi hujus fideliſſimæ Civitatis, ac ipſius Sedilis congregari, & coadunari ſolet intervenientes ad infraſcripta omnia nomine, & pro parte dictæ Plateæ Sedilis Portænovæ, ac omnium Nobilium ipſius, & pro dicta Platea, & ſuum quibuſcumque in ea in proprium ſponte aſſeruerunt co-

ram nobis hodiè præſenti die, & inſtanti ipſam Plateam convocatam, & coadunatam in loco prædicto per dictos Porterios, ut moris eſt, feciſſe infraſcriptam concluſionem tenore ſequenti videlicet, &c. Et volentes dicti prænominati Nobiles dictæ Plateæ Sedilis prædicti convocati, & congregati, ut ſupradictam præinſertam Concluſionem exequi ſponte prædicto die coram nobis, omnique meliori, &c. ceſſerunt, & renunciaverunt liti, & cauſæ intentatæ per ſubſcriptum Ioannem Franciſcum de Ponte Marchionem Morconi, ac Regentem Regiam Generalem Cancellariam hujus Regni, & omnibus ſuis prætentionibus propoſitis, ac de omnium ipſorum Nobilium voluntate unanimiter, & pari voto, & nemine ipſorum penitus diſſentiente, aut diſcrepante admiſerunt, & admit-

mittunt dictum Marchionem Morconi, & ejus filios legitimos, & naturales, & eorum legitimos deſcendentes legitimè conceptos tantum, & non aliter, nec alio modo ad prædictam Plateam, ac omnes honores, dignitates, prærogativas, & præeminentias, ac actiones ejuſdem Plateæ Sedilis prædicti, &c.

Nec tantum præclaro poſtliminio familiæ ſuæ antiquos honores reſtituit Joannes Franciſcus, quin etiam novis dignitatibus, & titulis recentibus eandem auxit. Oppidum ſcilicet Morconis, & Marsbionis obtinuit titulum. Per ſummas virtutes ad Regentis munus evectus eſt. Duaſque habuit uxores, primam Felicianam de Ponte, qua amiſſa, Zenobiæ Cicinellæ nupſit. Nec fuit illa filiorum expers, quippe cui nati ſunt Horatius, Petrus, Laurentius, Cæcilia, Catherina.

Postremæ hæ feminæ pompis abdicatis, sacris se addixere: Cæcilia in Sanctissimæ Trinitatis Parthenone, Catherina in illo D. Andreæ dicato. Cæterum Petrus primò Hierosolymitanæ militiæ Eques, Clericorum Regularium numero postea se adscripsit. Hic vitæ probitate commendante Episcopus Trojanus electus est, & apud Ferdinandum II. Imperatorem tunc Austriæ Archiducem Nuntius, & legatus à latere pro prudentiæ suæ opinione missus est. Laurentius Religiosum iter ingressus Clericorum Regularium Minorum ordinem in Hispaniam deduxit, & fundavit. Hic doctrina præcipuè clarus nonnulla optima, & pia pro sacrarum Scripturarum expositione typis tradidit. Præcipua sunt (ultra ea, quæ manuscripta circumferuntur) commentaria ad Sapientiæ librum:

expo-

expoſitiones in Matthæi Evangelium, & pleraque de Matris Dei, nunquam ſatis laudatæ, meritis opuſcula. Cæterum quamvis magnates, & antiſtites plerique ob prudentiæ famam ipſum ſibi delegerint ad virtutis ſemitam ineundam ducem, ejuſque regi conſilio expetierint, nihil tamen ea aura inflatus, nec Leonis XI. Medicæi arctè ſibi conjuncti ad Summum Pontificatum electione motus, omnes ſprevit honores. Eo itaque vixit innocuo vitæ tenore, morum cenſura, & abſtinentia (a), ut cœleſtem probationem, & favorem ſæpè ſit meritus, vaticinii dono inſignitus, & ad extremum ſuæ vineæ culturæ vacans Hiſpaniæ diem obiit.

(a) *Piſellus in biſtor ejus Relig. fol. 289. & ſeq.*

Horatius demum Joannis Franciſci filius nobili militiæ equeſtri Divi Jacobi connumeratus dignitatem Tribuni militum adeptus eſt,

Re-

Regii à latere Conſiliarii adſcriptus, titulo Marchionis Padulæ decoratus eſt. Miſſus etiam Orator fuit ab ordinibus Neapolitanis ad Catholicam Majeſtatem Matritum, ubi pro Patria egregiè ſe geſſit. Sed dum diutiùs in alieno cœlo moratur, & expediendis, & ad ſtatum perducendis gravioribus negotiis ardentius vacat ſuæ prodigus incolumitatis valetudine tentatus ibidem occubuit. Catherinam Medicæam Alexandri Octavianenſis Domini filiam, & Leonis XI. Pontificis neptem, junctam matrimonio habuit. Ex ea Agnetem, Felicem, & Mariam fœminas omnes ſuſcepit. Horum Maria, & Felix Deo ſe addixere in Parthenone SS. Trinitati dicato. Agnes tantum Padulæ Marchioniſſa, ut familiæ ditionem conſervaret Andreæ de Ponte Franciſci Antonii filio nupſit, nec tamen ex iis ſoboles extitit.

SE-

SECTIO XVII.

De Ioanne Felice Nicolai III. filio.

EXpedit nunc, ut de Joanne Felice Joannis Antonii fratre, ejuſque ſtirpe verba faciamus. Hic itaque ex Vincentia Galeota Marcum Antonium, Joannem Vincentium, Nicolaum, Portiam, Conſtantiam, & Lucretiam ſuſcepit. Portia Joſephum de Ponte Cæſaris I. filium in virum ſortita eſt. Lucretia Joanni Andreæ de Ponte Roberti I. filio nuptui tradita. Conſtantia Franciſcum Galeotam Sedilis Capuani Nobilem, virum habuit. Joannes Vincentius verò militiam Divi Joannis ſequutus, ideoque cælebs vixit. Marcus Antonius tan-

tandem illustri doctrina, & integritate conspicuus, Zenobiam de Ponte duxit Joannis Andreæ filiam. Hic titulo Marchionis Sancti Angeli decoratus anno 1594. *Sanctæ Claræ Consiliarius à Catholico Rege renunciatus est. Anno verò* 1596. *pecuniariæ Curiæ Præfectus diligentissimè se gessit, postremo anno* 1609. *in Hispaniam migravit Supremum Italiæ Consilium recturus, ubi cum summam prudentiam præ se tulisset in Regnum Neapolitanum iterum remissus est anno* 1613. *Sacri Reg. Consilii Præses, & Vice Prothonotarius, & titulum Consiliarii à latere, & Reg. Cancellariæ Regentis adeptus. Anno demum* 1620. *à Nobilibus Sedilis Portænovæ (à quibus accedente etiam Sac. Consilii sententia in omnes honores ejusdem redintegratus fuerat tam ipse, quam cæteri descendentes) Deputatus*

Proc. cum Sedil. Porta nova fol. 395.

est

eſt curæ conſtructionis Sacelli Divo Januario, cæteriſque Urbis Tutelaribus dicati, quod in majori Domo Civitatis Neapolitanæ publica pecunia Civium voto excitandum erat. Tanta ejus integritas, mores, merita apud Concives Neapolitanos valuere, ut iidem, & omnes Urbis ordines publico teſtimonio ſignatas literas ad Regem Philippum III. grati animi locupletes, ejuſq; opera commendantes miſerint. Hoc Præſide lex nova lata per S.C. (a) ſive Senatus conſultum prodiit (quod per ratò accidit) quo ſancitum eſt, ut ob æratorum contumacium excuſationes à judicibus non reciperentur, niſi ipſi coram judicibus ſe ſiſtant, carceribus, ſi ita æquum viſum fuerit, mancipandi. Quod ſi peculiarium hominum teſtimonia in medium ferre velimus, id fuit ſuæ doctrinæ acumen, ut eundem doctiſ-

(a) *Roman. de Præſtant. S.C. fol. 66.*

ſimum, & oculatiſſimum Sacri Conſilii Præſidem dixerit, Regens Ravitas deciſ. 24. & eruditus Sacripron Franciſcus de Petris hoc illi inſcripſerit.

Juſtitiæ ad Sanctum præcupto calle Tribunal
Omnibus en ſtrato PONTE paratur iter.

Et P. Alois Societatis Jeſu hoc eidem Epigramma adpoſuit:

Defere Tyrrhenum, Siren, Cratera, juvabit
Amne hoc te liquidas blandius ire vias.
Pervigil hic arcis geminæ cuſtodia nunquam
Threiciæ Claſſis barbara damna timet.
Nullæ hic inſidiæ ſcopulorum, nulla Charybdis
Vortice contortus ſorbet hiulca rates.
Scillæi fremitus abſunt, hic perpete nullus
Flamine pacatus aſperat Eurus aquas.
Quod mirere magis, non unquam turbidus auro,
Cœu Ganges, undas decolor amnis agit.

Fato tandem ceſſit tertio Idus Decembris MDCXXIII. Tumuloque ejuſdem inſculptum legimus.

D. O. M.
MARCO ANTONIO PONTE MARCHIONI S. ANGELI EQVITI NEAP. SVB PHIL. II. ET III. HISP. REG. AD SVPREM. ITAL. SEN. ASCITO IN HOC REGNO REG. CANCELL. REGENTI

SA-

SACRI CONSILII PRÆSIDI
HIS, ALIISQVE MVNERIBVS PER TRIGINTA
SEX ANNOS INTEGERRIME FVNCTO
VITAQVE DEFVNCTO ÆQVIORI, QVAM
DITIORI
P. L. M. S. G. A. R. P.
OBIIT ANNO SAL. MDCXXIII.

Hic plures poſt ſe natos reliquit Vincentium, nempe, Januarium, & Franciſcum Antonium; Vincentius Ordinis Calatravæ militiam ſequutus animi prudentia, egregio in Patriam amore excelluit. Eundem nobiles Sedilis Portænovæ Sindicum, ut dicitur, in ingreſſu Cardinalis Zappatæ Proregis deputarunt, quo in munere, & decore, & gravitate, & oſtentatione ſui maximè enituit, ut ſcribitur à Capacio in ſuis Dialogis (a). Franciſcus Antonius cælebs militiam Divi Joannis ſequutus eſt. Januarius Alcantaræ Ordini adſcriptus fuit, nec his tribus aliquis ſuperſtes natus.

(a) Fol. 876.

SECTIO XVIII.

De Petro III. Romæi filio, & ejus posteris.

SEd quoniam longo transcursu ad recentia tempora venimus, ut cujusque lineæ finem spectaremus; æquum est, ut Genealogicam Historiam resumamus denuò, & ad Petrum III. Romæi filium regrediamur. Hic ex Andronica Castriota Cosmum habuit, qui à Maria Lanaria è Sacchi Comitibus oriunda, Robertum, Joannem Andream, & Joannem Dominicum filios suscepit. Joannes Dominicus ex Maria de Ponte conjuge nullos liberos habuit. Joannes Andreas à Lucretia de Ponte innumeris filiis ditatus est, quorum tres mares,

Fran-

Franciſcus Antonius, Horatius, & Joannes Antonius: novem verò fœminæ ſcilicet, Angela, Hieronyma, Valeria, Felix, Zenobia, Laura, Portia, Camilla, & Catherina. Ex hac numeroſa fœminarum ſobole Catherina Veſpaſiano de Valle Sedilis Capuani Nobili, Portia Julio Maſtrillo, Laura Enrico Unghero, Zenobia Marco Antonio de Ponte Marchioni Sancti Angeli, Felix Marcello de Ponte nuptui traditæ ſunt. Valeria, Hieronyma, Camilla, & Angela ſacrum velamen in Urbe Majoris, & in Parthenone pietatis induere. Horatius eques militiæ Divi Joannis militavit.

Jo: Antonius nobis propoſitus, qui eſſet aliquando Chriſtiano Orbi eximium divinæ pietatis exemplar; oſtenderetque vim, potentiamque ſummi Opificis, quæ ex leone mel, ex luto aurum eruere valeat. Ille ita-

Itaque cum Neapoli inter delicias, nobilesque contuberuales adolevisset eam induerat spiritus contumaciam, ut nobilitatem, & opes, quibus pollebat, & quibus primates in publicam, privatamque quietem, & utilitatem uti debent, & ad Reipublicæ conservationem, & justæ fortitudinis ostentationem; ille in contraria opera verteret. Armis deditus, manu promptus, suæ, & alienæ vindictæ pronus, gladiatoriam turbam alens, odium fermè in se traxit civium. Itaque Catilinaria fere impotentia se gerens, & facinoribus gravis magistratuum potestati invisum se reddiderat, & Astreæ se gladio puniendum objecerat. Enimverò ejus iram metuens in Asylum se condiderat Jo: *Antonius, in quo eidem & corporis, & animi securitatem invenisse datum est. Latitabat ille in Æde D. M.*

An-

Annunciatæ ſacra, ubi cum Carmelitam Diſcalceatum ſervidè concionantem, & ſcelera deteſtantem piſſimè, ſæpiùs audiſſet, tactus eſt veritatis acumine; & animo ſecum revolvens, quæ impiè geſſerat, ea ductus eſt. Jo: Antonius ſuarum actorum deteſtatione, ut non modo eorundem puderet: imo vixiſſe etiam tamdiu taderet. Provolutus ergo ad concionantis genua, & ante ejus pedes armorum, quibus cingebatur onera abjiciens, ut ſibi quæ vellet ad ſcelerum luitionem opera faciendæ injungeret, rogavit, & ut ſe expiaret ſacra facinorum confeſſione, & abolitione prevatus eſt. Multa ad conjiciendam plenam pœnitentis voluntatem expertus eſt in Jo: Antonio piuſ ille vir: Publicæ expoſuit objurgationi, infimis ignominiis, quas ille non abnuit pati. Nec his contentus cum ſe inter Carmelitas Diſcal-

cea-

ceatos admitti petiiſſet, Romam ab eo remiſſus eſt ad Generalem Ordinis Adminiſtratorem. Ibi varia expertus eſt prudentiſſimi viri tentamenta, ut ſuæ mentis ad recta, & pia converſionem eliceret. Nam cum ille profuſis lacrymis, & inſtanter rogabundus inter viliſſimos ſocios connumerari petiiſſet: ille è contra tentabundus firmitatem propoſiti in hæc ferè prorupit: Non ad ſimiles tui, animique ſimulantes ſceleſtus ipſe cum ſceleſto promiſſo veniſti. Corrumpere noſtrorum, qui Deo addicti arctiſſimè ſunt, mores fortaſſe tentas, & fœdare probitatem, tua improbitate paras? Malè miſcentur candidis coloribus atrati, nec benè conveniunt cum demiſſis hominibus, qui elatè, & ſuperbè vixerunt. Aliam ergo ſume tibi viam, nec patiar honeſtis improbum adjungi ſocium. *Hæc ille, ut*

pa-

patientis animi in Jo: *Autonio ſumeret, experimentum. Sed nec repulſa ipſe, nec ignominiis in ſe jactis motus, in eadem perſeveravit petitione, & tandem admiſſus; & cuculla indutus, ea inſtituit vitæ innocentia vivere, ut omnibus exemplo, & admirationi fuerit, totque piè geſſerit, & pœnitenter, quot prius impiè & ſceleſtè præſtiterat. Precibus aſſiduis orans, flagellis membra coercens in eum pietatis ardorem provectus eſt, ut cum ſanguinem, vitamque pro Chriſto Deo fundere ſtatuiſſet, & totum ſe, & omnia eidem devoviſſet, ad Barbaros demandari, ubi cum ſummo ſalutis periculo leges evangelicæ vulgari ſolent, procurarit. Alepum primò, inde in Perſas migravit ſemina chriſtianæ pietatis ſpargens. Inde revocatus à ſui ordinis propoſitis, & invitus juſſis parens Italiam repe-*

tiit, & Januam ſibi ad convivendum deſtinatam. Ibi cum delatas dignitates inter ſuos ſæpè repudiaſſet, & Eremo voluntario ſe condidiſſet, reliquum vitæ piè, & admiſſorum in juventute pœnitens uſque ad extremum agitavit. Mortuus eſt Januæ alius Magdalenæ improbæ, & reſipiſcentis, & ſanctæ Icon.

Franciſcus Antonius Mariam de Acugno conjugem ſibi paravit, Hiſpanici generis nobiliſſimam feminam, eorumque filii fuere Joſeph, & Andreas. Hi ambo cum fuerint uxorii, Andreas tamen, qui Agneſiam de Ponte Padulæ, & Morconis Marchioniſſam duxerat, nullos ſuſcepit liberos.

Joſeph frater ex Camilla Bonito, Andream, & Franciſcum ſibi natos habuit.

SE-

SECTIO XIX.

De Cæſare, ejuſque filiis, Io: Baptiſta, Roberto, Claudio, Honorio, & Ioſepho.

UT modo Cæſaris, Roberti I. & Valeriæ Paganę filii ſtirpem deſignemus: Hic ex Ludovica Conſalonia ſecunda uxore quinque liberos ſuſcepit Joannem Baptiſtam, Robertum, Claudium, Honorium, & Joſephum, duaſque item fœminas, Angelam, & Portiam.

Hæ abdicatis ſæculi pompis in Parthenone pietatis Urbis Majoris ſe Deo dicaverunt. Mares vero ut Neapolitanam juventutem perpetuò ſcientiis, rectiſque moribus, & pie-

tate imbuendam inſtituerent proprio ære à fundamentis ædificari curaverunt uſque ad culmen atrium Aulam, gymnaſia, & Oratoria Collegii Neapolitani Societatis Jeſu, cujus beneficii memoria marmoreis tabulis expreſsa publicè legitur eo loco.

CÆSARIS DE PONTE FILII GYMNASIVM
A FVNDAMENTIS AD CVLMEN BONIS
PATERNIS EXTRVXERVNT A. M. D. CV.
SOCIETAS IESV GRATI ANIMI
MONVMENTVM POSVIT.

Inde verò ab ejuſdem Ordinis Patribus Sacellum Flumarenſium Ducibus extruendum in Eccleſia conceſſum eſt, itemque Sepulchrum in eo condendum, in quo omnes fere eorum majores piè jacent, & tradita poteſtas, ut quas in iiſdem vellent inſcriptiones, Epitaphia, memorias reponere licitum eſſet. Voluere etiam Patres, ut feuda omnia, quorum Collegium Neapolitanum,

ac

ac etiam Romanum dominia acquiſiverat ſibi, Ducum Flumarenſium nomine deſcriberentur, quod ad præſens uſque tempus ſervatur, atque iſti diplomata Juſtitiæ Rectoribus feudorum dimittunt, poteſtatemque tradunt, & primis fructibus tamquam Domini decorantur.

Cæſaris de Ponte filii non eamdem vitæ rationem inire ſunt aggreſſi; Robertus namque Generis nobilitatem in ſervilem vitam pro Chriſto libenter commutans, Societati Jeſu ſe adſcripſit, & nomine commutato, Bernardus appellatus eſt. In ea Novitiorum Cenſor creatus, iſto munere diu functus eſt cum laude, & cum perfectiſſimæ vitæ tenorem præſtitiſſet, ut ejus integritatem, & ſanctimoniam excelſus Dominus è Cœlis hominibus indicaret, è cæſo digito ſui cadaveris adhuc incorrupti ſanguinem li-

qui-

quidum fluere permiſit, liquidumque hucuſque permanere. De hoc memorat Jo: Nadaſi. dierum memorabilium, 93.

Illius ad aram operantis facies, orantis verò alias corpus totum cæleſti ſplendore illuxit, etiam à terra ſublime. Procaci fœminæ mortem prædicit, & illa ſequenti die mortua in lecto reperta eſt. Occulta vi ad S. Andreæ ſepulchrum delatum eſſe ajunt, ædituo id ſcupente, ſed ſilentii fide obſtricto. Lauretum pedes ibat, & valde feſſus in antro quieſcebat, cum ecce Beata Virgo illi adfuit, & ad abſtergendum ſudorem biſſum porrexit. Mortui humeri reperti flagris undique exarati.

Honorius etiam, & Claudius fratres germani exemplum ſequuti in eamdem Societatem Jeſu nomina dedere. Sed Claudius commutato nomine, & in Canonicos Regulares

La-

Lateranenſes receptus, inter eos piè obiit. Ex illis verò Joſeph familiam reparaturus ex Portia de Ponte uxore filios ſuſcepit, Cæſarem, Dominicum, Januarium, Matthæum, Bernardum, Franciſcum, Victoriam, & Brigittam. Ex tot liberis Dominicus tantum uxorium ſtatum ſecutus eſt; & ex Joanna Maranta duos filios ſuſcepit Hyacinthum cælibem, & Joannam, quæ item cælebs in Monaſterio Urbis Majoris vixit; reliqui verò illi piam, & religioſam vitam vivere eligentes, Bernardus Ordini Carmelitani Diſcalceatorum adſcriptus. Matthæus Canonicus Regularis Lateranenſis; Brigitta, & Victoria in eodem Parthenone Urbis Majoris in cælibatu vixere.

SE-

SECTIO XX.

De Io: Baptiſta Cæſaris filio, & poſteris.

QUoniam ergo collaterales lineæ à Nicolao II. de Ponte uſq; adhuc ductæ (ut ſunt mortalia caduca) plerumque ſuum finem habuere, remanet, ut verba faciamus, de linea ſcilicet illa, quæ à Cæſare, & Aloyſia Confalone conjugibus ducta per Joannem Baptiſtam filium ſpem adhuc reddit duraturæ familiæ. Joannes Baptiſta itaque primus ex tot Cæſaris filiis, adeo ſe magnificè geſſit in publicis ædificiis, ad utilitatem, & ſplendorem Urbis, proprio ære excitandis, ut inter reliqua mirandum illud opus Academiæ Neapolita-

litanæ, quod à Patribus Societatis Jesu exercetur, magna impensa construxerit, & donationes pleraſque ad alias conſtruendas Collegiales domos, ejuſdem Ordinis Patribus largitus eſt, unde Nola, Salernum, Lupiæ, Urbes decoratæ ſunt; in quibus pluſquam quinquaginta millia aureorum ſunt erogata.

Hinc etiam factum eſt, ut nuperrimè ex ignorantia fortaſſe erogatarum ſummarum ab ejuſdem Societatis Patribus lis intentata ſit (a), Flumarenſium Duci promiſſoris heredi: quaſi eæ uſq; adhuc deberentur, aut integræ non eſſent ſatisfactæ, & exibitis integralis ſolutionis documentis à Joſepho de Ponte Flumarenſium Duce ſopita eſt controverſia.

(a) *Proc. Coll. Soc. Jeſ. cum hæred. Joan. Bapt. de Ponte in Banca Spæ fol. 59.*

Hic itaque Joannes Baptiſta Flumarenſium, Caſtelli, Sancti Nicolai, & Aquaræ primò Dominus, Aquinam de Alvito, ex antiquis Alvi-

ti Dominis primogenitam uxorem habuit. Ex eaque liberos obtinuit, Trifonem, Eraſmum, Andream, Claudium, Jacobum, Petrum, & Joannem.

SECTIO XXI.

De Eraſmo, Andrea, Claudio, Iacobo, Petro, & Ioanne, Ioannis Baptiſtæ filiis.

Dicemus nunc primò de Eraſmo, Andrea, Claudio, Jacobo, Petro, & Joanne, quorum poſteritas maſcula non ſupereſt; ſectioni ſequenti reſervantes de Trifone memorare, ejuſque poſteritate, quam duraturam, Deo favente, ſperamus.

Eraſ-

Eraſmus itaque fratrum ſecundus in Juriſprudentiæ ſtudiis adeò excelluit, ut brevi tempore ob ſummam integritatis opinionem in ſacrum Conſilium Divæ Claræ à Rege Philippo IV. Auſtriaco fuerit allectus. Inde cum ſupremi Conſilii Italiæ Regens eſſet renunciatus, & in Hiſpaniam vocatus, ut Principis Conſilio aſſideret, rarò exemplo eidem muneri, & dignitati renunciavit. Hoc ipſo major, & dignior, quaſi de eo dici poſſit, quod olim Tacitus de Lepido, ſcilicet, Lepidum Imperii capacem, ſed aſpernantem.

Duxerat Eraſmus uxorem Annam Coppulam, ex Sarni Comitibus, quæ fœcunda eidem Cæſarem, Antonium, & Camillam filios dedit.

Camilla cœlebs, & in juvenili ætate extincta eſt. Antonius ab infantilibus annis, omnibus pietatis

operibus intentus, quamvis nulli ſe addixerit religioſo cœtui, tamen ita integerrimè vixit, & inter ſæculi tempeſtates conſtantem ſe geſſit, ut omnes Cœnobitas probitate, & ſanctimonia ſuperaverit. Quantum ejus animi puritas, vitæ ſeveritas Deo placuerit, idem ipſe teſtatus eſt, cum è mortui Antonii venis ex propoſito inciſis, vivum ſanguinem manare permiſerit, quod eſt maximum apotheoſis indicium. Vivens Antonius à publicis muneribus abſtinuit, quamvis ſibi oblatis, & ad quæ inſtantiſſimè arceſſeretur: illa tantum amplectens, quæ ad ſacras res augendas, regendaſque ſpectabant.

Cæſar I. ex Eraſmi filiis, Joannæ Severinæ Nobilis ex Sedili Portus vir fuit, à qua Annam tantum ſuſcepit Joanni Filingerio, Japigiæ Domino poſtea nuptam. Unde ejuſdem Eraſmi, & filiorum ſeries maſcula perempta eſt. An-

Andreas Eraſmi frater, Majorum exempla ſecutus, templum D. Mariæ Majoris à fundamentis erexit eodem loco, quo aliud à Divo Pomponio conſtructum extiterat, unde in ejuſdem Templi valvis marmorea extat inſcriptio ejuſmodi.

TEMPLVM HOC CLERICOR. REGVLARIVM MINORVM A DIVO POMPONIO ANTISTITE NEAPOLITANO DIVÆ MARIÆ MAIORI DICATVM AB ANNO DXXXIV. ANDREAS DE PONTE PATRITIVS NEAPOLIT. DE NOVO CONSTRVXIT ANNO MDCLXVII.

Extat & aliud Monumentum in interiori Eccleſiæ pariete.

TEMPLVM HOC CLERICOR. REGVLARIVM MINORVM A DIVO POMPONIO DEI MATRE IMPERANTE CONSTRVCTVM, EIDEMQVE DICATVM SVB TITVLO SANCTÆ MARIÆ MAIORIS AB ANNO DXXXIV. VETVSTATE DILABENS ANDREAS DE PONTE PATRITIVS NEAPOL. PATRIS ERGA SOCIETATEM IESV MVNIFICENTIAM ÆMVLATVS NOVA, ET AMPLIORE FORMA A FVNDAMENTIS REÆDIFICAVIT ANNO DOM. MDCLVII.

Et cum idem Templum Clericis Regularibus Minoribus tradidiſſet

co-

colendum cum iiſdem pactus eſt publicis tabulis, ut ſtemmata Pontianæ familiæ in eodem perpetuo retinerentur, Araque major ejuſdem eſſet ſub Andreæ, & poſterorum patronatu, itemque, & ſibi, & ſuis jus eſſet ſepeliendi in eodem Templo, unde extat Tumuli locus cum hac marmorea inſcriptione.

ANDREAS DE PONTE TEMPLI HVIVS FVNDATOR MORTIS MEMOR, VIVENS SIBI, SVISQVE POSVIT ANNO MDCLXXVIII.

Hęc porro inſignia familiaria de Ponte, cum controverſia orta eſſet inter ædituos, & hęredes ejuſdem Andreæ de Ponte decreto Eccleſiaſticorum Magiſtratuum repoſita ſunt, de qua repoſitione acta publica exrant manu Notarii Franciſci de Urſo, quo etiam decreto declaratum eſt, nulli alii licere pręter Pontianos in eodem Templo ſtemmata, & inſignia habere.

Illud

Illud etiam cum laude multa de Andrea commemorandum eſt, quod ſcilicet ſtatutorum, & legum, quibus Mons ſacer Miſericordiarum regitur, inventor fuerit, & Conſultor, unde egregia ea pia opera nunc eroganter.

Joannes inter Patres Societatis Jeſu adſcriptus, virtute, & morum integritate iiſdem probatus, omnes ſodalitii honores ſuſcepit.

Petrus immatura morte orbi ereptus eſt, ut innocenti, properoque obitu, malitiæ eriperetur.

Claudius ſuæ patriæ jura cum defenderet, & privilegiorum ejuſdem tenaciſſimus eſſet, non dubitavit, ut eadem tueretur regiam indignationem in ſe irritare. Hac de cauſa cum in aſylum Divæ Mariæ Majoris ſe recepiſſet in eo vitam potius, quam conſtantiam amiſſurus morbo correptus obiit.

Ja-

Jacobus Hieroſolymitanæ militiæ Eques cum hominum vanitates abjurare decreviſſet, & religioſam viam ingredi, Patres Societatis Jeſu, ut inter eos reciperetur, rogavit. Sed cum Neapolim ſe tranſtuliſſet, & morbo ex mutatione aeris concepto vita abiiſſet, Patres Societatis, ut quem vivum habere non poterant, ſocium obtinere mortuum poſſent ſolemni pompa in Templo ejuſdem Societatis Collegii mortuum locaverunt.

SE-

SECTIO XXII.

De Triphone, Io: Baptiſtæ filio, ejuſque poſteris.

REmanet nunc, ut de Triphone primò tot fratrum genito, pauca dicamus. Tripho itaque oppida Flumaris, & alia, quæ prius Baroniæ titulo poſſidebantur à ſuis, primus Ducatus titulo à Rege conceſſa habuit, nec abſque diſquiſitione Regalis conceſſio emanavit. Multo enim examine, & Regentis Caroli Tappiæ relatione conſtitit apud Regem, Triphonem ex eadem familia de Ponte natum, qua Joannes Franciſcus Marchio Morconis, Collateralis Conſiliarius, & Regens; & qua Colloniſii Marchio, & Marcus Antonius de Ponte Sancti Angeli

Marchio nati erant . Item eumdem Triphonem arcte conjunctum Petro Antonio de Ponte , Vincentio de Ponte , Franciſco Antonio , Joanni Baptiſtæ , & Horatio de Ponte , fratribus patruelibus , qui omnes nobili Militiæ Hieroſolymitanæ fuerant adſcripti. Eundem etiam ſplendidè vivere , & magnatum more. Unde tanquam digniſſimo Ducatus titulus eidem fuit impartitus.

Idem etiam Tripho communi Judicum voto ad honores Sedilis Portænovæ reintegratus eſt , quibus Majores ſui gaudebant , cujus deciſionis meminit Reg. de Marinis (a).

(a) *Ad deciſ. 428. Reg. Reverterii.*

Tandem obiit Tripho , omnibus patriæ magiſtratibus perfunctus , relictis quinque filiis , quos ex Antonia de Marra ſedilis Capuani nobili fœmina procreaverat , quæ Antonia ex Mutio de Marra Domino Caſtri Francorum , & ex Comitibus

bus Serini, & Ariani orta fuerat. Hi fuere Joannes Baptiſta, Philippus, Joſeph, Anna Maria, & Thereſia.

SECTIO XXIII.

De Ioanne Baptiſta Triphonis filio.

TRiphonis filiæ ambo virum maritis ſunt junctæ Illuſtribus; ſcilicet Anna Maria Franciſco Carafæ Majeræ Duci, militum Tribuno, & in bellicis Regio Conſiliario. Altera Thereſia Joanni Baptiſtæ Caſtrocucco Alvidonæ Domino nupſit. Philippus Alcantarenſem nobilem militiam ſecutus cælebs vixit, & cunctis ferè functus tum publicis, tum piis patriæ magiſtratibus gravi ætate fato ceſſit.

Joſeph Carmelitis Cœnobitis ſub Divæ Thereſiæ ductu connumeratus adhuc vivit, piè vivit, atque aliis commendandum relinquimus, ne modeſte viventem offendamus.

Joannes Baptiſta nato primus, Cæciliam Carafam Ducis Cancellariæ filiam uxorem ſibi junxit. Hic equitandi peritia inſignis, prudentia commendandus conſtantiſſimi viri nomen adeptus eſt, & cum conſiliis, & operibus patriam juviſſet; piis Ædibus regendis ſæpiſmè adhibitus eſt, in quorum reditibus augendis ſolertiſſime ſe geſſit. Ipſe etiam cum de luxu cohibendo tractaretur inter reliquos cenſores electus eſt, qui cohibendis impenſis ſuperfluis deputati ſunt. Ex hoc itaque Joanne Baptiſta, à quo familiares opes non modo ſervatæ, ſed auctæ ſunt, profluxere unicus mas Joſeph, Anna Maria, & Antonia,

tonia, de quibus extrema hac, & ultima Sectione dicendum.

SECTIO VLTIMA.

De Ioſepho, Anna Maria, & Antonia, Io: Baptiſtæ filiis.

ANna Maria Joannis Baptiſtæ filia in Parthenone D. Marcellini Deo ſacrata eſt. Antonia Joanni de Marra Duci Guardiæ nuptui conceſſa. Hæc infælici caſu viro privata, denuo Antonio Gargano Durazzani Principi matrimonio copulata eſt, viro ex familia per quadringentos ferè annos decorata feudorum poſſeſſione, linea non interrupta.

Joſeph denique unicus maſculi ge-

generis filius vir evaſit adeò illuſtris, ut niſi modeſtas ipſius aures offendere viderer, multa de ipſius in negotiis prudentia, in conſiliis ingenio, in eruditione, & reconditioribus ſcientiis profunditate eſſent mihi dicenda, ut facili narratione majorum illuſtria geſta in illo coacervata ſplendere demonſtrarem. Ipſe Mathematicarum diſciplinarum, & Philoſophiæ penitus callens, ſpecimen adhuc puer, & probationem in ſuo examine publicè in Almo Collegio Societatis Jeſu cum laude reddidit. Vivit, nunc ſubditos beneficiis non imperio, aut elatione regens, pietatem inſitam familiæ ſuis operibus quotidiè augens. Hinc factum eſt, ut noſtræ Civitati Chriſtiani nobilis, & prudentis undique ſit exemplum. Deputationum urbanarum onera publica aſſiduè ipſi injunguntur, in quibus

adeò

adeò ſolertem ſe præſtat, ut omnibus ferè neceſſarius ſit viſus. Hic nobilium Decurio cum eſſet, publicas Ædes, quæ ad conveniendum Patritiis deſtinatæ erant, angustas, ſitu obſitas, nullo ordine diſtinctas in ampliorem, & decentiorem formam reſtaurari curavit. (opus jam pridem optatum potius aliis, quam facto aggreſſum) ea concinnitate, ut nihil ferè deſit, aut ſplendori Magiſtratuum, aut comoditati omnium, ut planè magnificentia, & utilitate, ingentis, & ſpecioſiſſimæ Urbis dignitati reſpondeat ædificium. Erat porrò Sedile Portænovæ, ubi comitiis peragendis ſuffragium ejus familia præſtat, utpotè antiquiſſimum Urbis non modò rudiùs, & humiliùs extructum, ſed jam ævo fatiſcens, & labens, & per compita arctiora eidem dabatur acceſſus. Itaque ad

reno-

renovandum locum deputata ejus eſt ſolertia, emptis contiguis domibus atrium dilatari, ſumptuoſius conſtrui Sedile curavit, addito ad utriuſque Sedilis ſcilicet, & Templi ornamentum, quod adjacet Divæ Mariæ ad Coſmodim, decentiore veſtibulo cum ejuſdem Templi Sindicus fuerit, & Theſaurarius.

Prudentiæ, & probitatis fama commendatus Carolum III. Auſtriacum Regem tunc Barcinonæ morantem movit, ut quamvis abſentem, nihilque petentem Tranenſi Provinciæ Præſidem crearet in difficilibus temporibus. Sed ille Regiæ munificentiæ gratias agendo expetitum à multis; ſibi ſponte oblatum munus renunciavit: in aliis quibuſque patriæ, & Regi præſens Neapoli operam daturus. Cæterum in tanta morum, & animi continentia non potuit tamen ſe publicis com-

commodis adeò occultare, quin recenter ab Excellentiſſimo Comite Carolo Borromeo Neapolitano Prorege Prætor eligeretur Urbanus, & ampliſſima tradita poteſtate in his anguſtis temporibus civili ſummæ præficeretur. Erant autem ex nupera bellorum licentia in copioſiſſima civitate uſque ad ſeptingentorum millium numerum, turbulentæ manus hominum. Horum infeſta contagione honeſtiorum intervertebatur ſecuritas. Alii gladiatoria violentia cives infeſtabant: alii furtis, & latrociniis omnia miſcebant: alii ſpreto legum timore inſolenter agebant libertatem meliorum minuentes. Ergo cum ab ipſo integerrimo Principe ea dignitas electione accurata conferenda eſſet, & complures ſe offerrent nobiliores candidati; ipſe exiſtimans eum fore potiorem, qui illam non ambiret, oculos in ipſum

Flumarenſium Ducem injecit, & quamvis reluctantem ad eam admovit. Magno civium conſenſu, & plauſu exceptum id Proregis conſilium, & omnium cenſura habitus eſt dignus ejus poteſtatis, & imperii, vel quia imperaſſet, vel ſi in ea poteſtate, & imperio non imperaſſet. Itaque fruſtrà ſe excuſatione tanto muneri ſubtrahens, ne contumaciæ renunciatio tribueretur coactus eſt id pondus ſubire. Ergo omnibus iis malis ipſe poſtquam dexteram clavo admovit ea prudentia ſtatim occucurrit, ut etiam leniter agendo, eas manus dexteritate adhibita diſſipaverit: extinxerit latronum cætus, & æqui, bonique regulis omnes parere aut ſuaſerit, aut coegerit. Porrò purgare Remp., & mores intendens, ſceleſtos perſecutus, vel Regno ejecit, vel pœnis, & triremium damnatione mulctavit: eo

emo-

emolumento, quod à Rep. eam labem ejecerit, & Regio Ærario impendia minuerit, cui paranda erat nautica triremium turba ſumptu immodico; & eo magis proficere, & bonum exitum adipiſci videtur Prætor, quo ſub auſpiciis Borromei Principis eadem proſequitur, ac ejuſdem conſilio, & electioni adamuſsim reſpondere ſatagit. Cæterùm ejus adminiſtratio diſplicuit licentioſioribus: recreavit (vario animorum affectu) æquiores; unde ei in prætoriæ domus aula meritò appoſita eſt inſcriptio:

Terruit auditum nomen Prætoris iniquos;
Cum nihil his illi inviſius eſſe ſciant.
Hoc duce lætantur juris præcepta ſecuti,
Aut queis eſt probitas cordi, & amica quies.
Durior ille reis, meritis propenſior idem,
Miſcenturque ſua præmia, pœna, manu.
Jam benè conveniunt, & in una ſede morantur,
Majeſtas, & amor, cum pietate rigor.

Hoc eodem Prætore adnitente oculatiſsimus Prorex Borromeus multa populorum utilitate ſtipendia

Judicum aſſeſſorum auxit: nam cum illi tenuibus ſportulis pridem fruerentur, ideo ne egeſtate judicia langueſcerent, annuum talentum (quod nunc ſummam aureorum ſexcentum æquat) honorariæ mercedis nomine eiſdem viritim ſtatuit, ut eorum labori in jure dicundo, & induſtriæ magnanimè provideret libentiùs operam daturorum. Rem à Regibus ſæpè imperatam, anguſtiis temporum omiſſam, nunc demum magna cum Borromei Proregis laude ſtatutam, & perfectam.

Nec prætermittendum non ſævitia, editiſque reorum ſpectaculis numerum illorum deminutum, ſed potiùs vigilantia, & exemplis rectorum, ut de iis ferè dici poſſit, quod de Trajano Imperatore, reatum ſine ſanguine pulſum, erubeſcentibus ſcilicet flagitiis ipſis caput proferre in illa regentium luce. Sæpè vacui ſederunt Judices, ſæpè ſilentio dimiſſum Tribunal.

Hic

Hic denique cum Franciſcam Violantem Spinellam ex Principibus S.Georgii,S.R.I.Marchioniſſam uxorem duxerit, Ceciliam, & Catherinam fœminas ex ipſa ſuſcepit: Jo: Baptiſta jam pridem genito maſculo in infantili ætate vita functo. Sed labentem jam domum multa felicitate poſt longum ſterilitatis tempus nuperrimè fulſit Nicolaus magno civium gaudio illi natus, quem ſoſpitem, & aliis ornatum fratribus, à Deo precamur. Ex hoc autem factum eſt, ut ſicuti omnes boni, qui eum benemerentis de patria familiæ caſum ægrè ferebant, & abominabantur; infanti plauſerint, & annuerint; ita operam non luſiſſe arbitratus ſum, ſi libellum hunc capta hac occaſione edere properarem, & celeriùs de eo imprimendo cogitarem, quo ipſius majores, eorumq; dignitates recenſerentur, illi cum perfectæ fuerit ætatis evolvendum.

68177

INDEX

Rerum Notabilium.

A.

Academia omnium fere scientiarum, & Idiomatum Nobilium à fundamentis erecta à Jo: Baptista de Ponte, & exercitio Societatis Jesu tradita. fol.108.

Acunia Nobilis Familia, Familiæ de Ponte conjuncta. fol.76.

Adelaides de Ponte Otbonis Comitis Nassavensis uxor, quæ in eundem Gheldriæ Comitatum transmisit dotali titulo. fol.15.

Afflictorum Familia, Familiæ de Ponte conjuncta. fol.76.

Agnes de Ponte Marchionissa Padulæ, & Morconis Oratii filia, Andreæ de Ponte nupta. fol.106.

Agobus de Corbano Joannæ de Ponte vir. fol.48.

Agobus Andreæ II. de Ponte filius, Baronia Castelli Dominus, & Rajani Oppidi, in Provincia Narbonensi militum Tribunus. f.48.

Alvita Familia nobilis, Familiæ de Ponte juncta. fol.113.

Alexander de Ponte Jo: Hieronymi Marchionis Collonisi filius, Clericis Regularibus sub nomine Placidi adscriptus. fol.83.

Almogaverorum Militia Mauritana à Regibus ad Neapolitani Regni custodiam conducta. fol.43.

Andreas I. de Ponte Tallacotii Dominus, Rualoni filius. fol.25.

Andreas de Ponte Archiepiscopus Salernitanus, Isuardi filius, familiaris, & Consiliarius Regis Caroli II. Neap. fol.34.

Andreas II. de Ponte Apruiii citra Justitiarius, Neccolani filius, Regis Caroli familiaris. fol.36.

Andreas III. de Ponte, novus dictus, Andreæ II. filius, Auricolæ, & Pireti Dominus, Cecilia Columnæ vir. fol.44.

Andreas IV. de Ponte Sancti Angeli Ravaschani Dominus, Beatricis de Affliclo vir. fol.74.

Andreas V. de Ponte Ecclesiæ D. Mariæ Majoris fundator, Jo: Baptistæ Flumarensis Domini filius. fol 117.

Andreas de Ponte, Francisci Antonii filius, Agnetis de Ponte Marchionissæ Padulæ, & Morconis vir. fol 94.

Andronica Castriota ex Albania Regibus, Petri III. de Ponte uxor. fol. 75.

Angela de Ponte Jo: Andreæ filia in Cœnobio Pietatis Urbis Majorensis Deo sacra. fol.101.

Angela Mastrillo Nicolai III. de Ponte uxor. fol 74.

An-

Angela de Ponte Cæſaris filia in Cœnobio Pietatis Urbis Majorenſis Deo ſacra. fol.101.
Anna de Ponte Marcelli filia in Cœnobio Sanctæ Clarę Neap. Deo ſacra. fol.79.
Anna Coppula Eraſmi de Ponte uxor. fol.115.
Anna Maria de Ponte Triphonis Ducis Flumarenſis filia, Franciſci Caraffæ Ducis Majorenſis uxor. fol.121.
Anna Maria de Ponte Jo: Baptiſtæ Ducis Flumarenſis filia, in Parthenone Divi Macellini Deo ſacra. fol.125.
Anna de Ponte Cæſaris filia Joannis Filingerii Japigiæ Domini uxor. fol.116.
Annona Præfectus Jo: Franciſcus de Ponte Marchio Morconis. fol.84.
Antonia Caracciola Nicolai de Ponte uxor. fol.62.
Antonia de Marra Triphoni de Ponte Duci Flumarenſi nupta. f.122.
Antonia de Ponte Jo: Baptiſtæ Ducis Flumarenſis filia, primo Duci Guardiæ, deinde Durazzani Principi nupta, fol.123.
Antonius de Ponte Andreæ IV. filius. fol.75.
Antonius de Ponte Eraſmi filius defunctus opinionem magnæ probitatis reliquit. fol.116.
Aquina de Albico Jo: Baptiſtæ Baroniæ Domini, uxor. fol.113.
Aquara Oppidum Baroniæ Flumarenſium. fol.113.
Aquina Familia nobilis Familiæ de Ponte junctæ. fol.63.
Arx Lucriæ Paganorum, & Caſtrivetteris ſub Enlcherti de Ponte adminiſtratione. fol.39.
Aſcanius de Rugerio Mariæ de Ponte vir. fol.79.
Auricula Oppidum Gaitæ de Ponte ſubjectum. fol.22.

B.

Bartholomæus de Ponte Rualoni filius, Oppidi Sanctæ Agathæ Dominus. fol.30.
Bartholomæus de Ponte Vincigueræ filius. fol.47.
Bartholomæus à S. Joſepho Carmelitæ Excalceatus, prius nomine Joſeph de Ponte. fol.124.
Beatrix de Aſſi:ſio Andreæ IV. de Ponte uxor. fol.74.
Beatrix de Ponte Jo: Baptiſtæ Sancti Angeli Domini filia, Caroli Brancatii Comitis Caſtilionenſis uxor. fol.77.
Beatrix de Marra Galderii de Ponte uxor. fol.53.
Bernardus de Ponte Regis Roberti familiaris, & Cambellanus, Fulcherti filius, & Eques Hieroſolymitanus. fol.35.
Bernardus de Ponte Cæſaris filius Societatis Jeſu prius nomine Robertus, virandis operibus illuſtratus. fol.110.
Bernardus de Ponte Joſephi filius Carmelitæ Excalceatus. fol.111.
Boniterum Familia Familiæ de Ponte junctæ. fol.106.
Brancacia Familia Familiæ de Ponte junctæ. fol.77.

Eri-

Brigida de Ponte Joſephi filia in Cœnobio Pietatis Urbis Majorenſis Deo ſacra. fol.111.
Bulgarucius de Ponte Imperatoris Ludovici Bavari in Italia Vicarius. fol.21.

C.

Camilla de Ponte Jo: Andreæ filia in Cœnobio Urbis Majorenſis Deo ſacra. fol.81.
Camilla Benito Joſephi de Ponte uxor. fol.106.
Camilla de Ponte Eraſmi filia. fol.115.
Cantelmus Riſtainus Margheritæ de Corbano vir, ex qua Pectoranum dotale Oppidum accepit. fol.48.
Capycia Familia Familiæ de Ponte junctæ. fol.79.
Claudius de Ponte Canonicus Lateranenſis. fol.111.
Capuana nobilis Familia, Familiæ de Ponte junctæ. fol.79.
Capurſium Oppidum ſub Gulielmi de Ponte dominio. fol.54.
Caraſa Familia Familiæ de Ponte junctæ. fol.124.
Carolus Brancacius Caſtilionis Comes. fol.77.
Caſamendoſa Oppidum Galderio de Ponte conceſſum. fol.49.
Caſale Montis Ferrati à Jo: Baptiſta de Ponte propugnatum. fol.79.
Caſtellacci Oppidum ſub Galterii de Ponte dominio. fol.49.
Caſtrum Petracatellæ Rugerii de Ponte per Floriſiam Caſtelli dotale. fol.96.
Caſtrum de Judice ſub Gualderii de Ponte dominio. fol.49.
Caſtrum Baroniæ Fulchetto de Ponte conceſſum. fol.33.
Caſtrum S. Georgii à Jo: Baptiſta de Ponte oppugnatum. fol.79.
Caſtrum Baroniæ Flumaris ſub Joannis Baptiſtæ de Ponte dominio. fol.113.
Caſtriota antiqua Familia Familiæ de Ponte junctæ. fol.81.
Caſtrocucca Familia nobilis, Familiæ de Ponte junctæ. fol.123.
Catherina de Ponte Joannis Andreæ filia Veſpaſiani de Valle uxor. fol.101.
Catherina Medicea Oratii de Ponte Marchionis Paduæ uxor. fol.94.
Catherina de Ponte Jo: Franciſci de Ponte filia in Parthenone Divi Andreæ Deo ſacra. fol.92.
Catherina de Ponte Joſephi Ducis Flumarenſis filia. fol.132.
Cecilia de Ponte Joſephi Ducis Flumarenſis filia. fol.132.
Cecilia Columna Stephani filia, Andreæ III. de Ponte uxor. f.44.
Cecilia de Ponte Jo: Franciſci Marchionis Morconis filia, in Parthenone SS. Trinitatis Neap. Deo ſacra. fol.92.
Cecilia Caraſa Jo: Baptiſtæ de Ponte Ducis Flumarenſis uxor. f.124.
Cicinella Familia, Familiæ de Ponte junctæ. fol.91.
Cerizzia Oppidum Roberto de Ponte conceſſum. fol.29.
Cæſar I. de Ponte Roberti filius, Aloyſiæ Conſalonia vir. fol.80.

Cæſar de Ponte Joſephi filius. fol.112.
Cæſar de Ponte Eraſmi filius, Joanna Severina vir. fol.116.
Ciliberta de Aquina Rugerii II. de Ponte uxor. fol.67.
Cingulum militare à Carolo II. Rege, Carolo Martello primogenito conceſſum. fol.39.
Claudius de Ponte, Jo: Baptiſta Flumarentium Domini filius, pro patria tuitione in aſylum confugit, & moritur. fol.119.
Columna Familia Romana nobilitatis Familiæ de Ponte junctæ. fol. 44.
Collonifi Oppidum ſub titulo Marchionis à Joanne Hieronymo de Ponte poſſeſſum. fol.82.
Commenda Meſſanenſis Vincentio de Ponte Equiti impartita. fol.79.
Comeſtabilis Averſæ Galderius de Ponte. fol.50.
Comes Naſſavius Adelaidæ de Ponte vir. fol.15.
Confalonia Familia, Familiæ de Ponte junctæ. fol.80.
Conſiliarius Caroli II. Regis Galderius de Ponte. fol.50.
Conſiliarius militaris in bello Belgico Joannis Baptiſtæ de Ponte. fol.76.
Conſiliarius Divæ Claræ Eraſmus de Ponte. fol.115.
Conſtantia Lanaria Jo: Antonii de Ponte uxor. fol.82.
Conſtantia de Ponte Jo: Felicis filia, Franciſco Galeotæ nupta. fol.95.
Conſtantia de Ponte Jo: Hieronymi Marchionis Collonifi filia, in Parthenone D. Andreæ Neap. Deo ſacra. fol.83.
Coppula Familia nobilis, Familiæ de Ponte junctæ. fol.115.
Corbana Margherita Agoti, & Joannę de Ponte filia, Pectorani Oppidum Riſtanio Cantelmo viro dotale tranſtulit. fol.48.
Corbana Iſuarda Agoti, & Joanna de Ponte filia Thomæ Sanſeverino, Comitis Marſici uxor. fol.48.
Coſmus de Ponte Petri III. filius, Mariettæ Lanariæ vir. fol.80.

D.

Dianora de Ponte Marcelli filia Matthæo Capuano nupta, fol. 79.
Dianora Brancaccia Matthæo de Ponte nupta. fol.78.
Declaratio judicialis de ſtemmatibus Flumarenſium Ducum, & Inſcriptionibus in Templo D. Mariæ Majoris exiſtentibus. fol.118.
Digitus Bernardi de Ponte Societatis Jeſu poſt mortem inciſus, vivum ſanguinem per plures menſes emittit. fol.109.
Dominicus de Ponte Joſephi filius, Joanna Marantæ vir. fol.111.
Dominia locorum ſæpè familiis nomen dederunt. fol.71.
Donationes agrorum à Rualone de Ponte Sancti Severini Monachis impertitæ. fol 24.
Donatio unciarum auri annuarum triginta quinque à Carolo Re-

ge II. Gualterio de Ponte conceſſa. fol.51.
Donationes à Flumarenſium Duce impartitæ Collegiis Jeſuitarum Neapolis, Nolæ, Salerni, Lupiis, & alibi. fol.113.
Donationes pro fundando Templo Divæ Mariæ Majoris Neapoli à Flumarenſi Domo elargitæ. fol.117.
Dux Flumaris Tripho de Ponte. fol.121.
Dux Flumaris Jo: Baptiſta de Ponte. fol.123.

E.

Elogia M. Antonio de Ponte impreſſa à Regente de Marinis, Franciſco de Petris, & Jul. Cæſ. Capacio. fol.98. & 99.
Elogia de Patre Bernardo de Ponte Societatis Jeſu. fol.110.
Eraſmus de Ponte Jo: Baptiſtæ Flumarenſis Domini filius, Annæ Coppulæ ex Comitibus Sarni vir, Sac. Conſ. Conſiliarius, Præſes Regiæ Cameræ, & Regens Conſilii Italici. fol.115.

F.

Fabius Macedonius Victoriæ de Ponte vir. fol.77.
Familia de Ponte ex primatibus Romæ. fol.5.
Familiam de Ponte ex Oratia profluere. fol.6.
Familiæ nobiles ſæpè denominatæ à locis, in quibus potentes erant, aut deminabantur. fol.71.
Familiaris Regis Roberti dictus Bernardus de Ponte. fol.35.
Familiaris Regis Caroli II. dictus Andreas de Ponte Archiepiſcopus Salernitanus. fol. eod.
Familiaris Regis Caroli I. dictus Andreas de Ponte Juſtitiarius Aprutii. fol.28.
Familiaris Regis Caroli II. dictus Gualterius de Ponte. fol.51.
Feliciana de Ponte Jannotti II. filia, Jo: Franciſco de Ponte Marchioni Morconis junêta. fol.91.
Felix de Ponte Jo: Andreæ filia, Marcello de Ponte nupta. f.101.
Felix de Ponte Horatii Marchionis Padulæ filia, in Parthenone Trinitatis Deo ſacra. fol.94.
Feudatarii nuptias non celebrabant abſque venia Regis. fol.39.
Feuda Collegii Neapolitani, & Romani Societatis Jeſu capitibus Ducum Flumarenſium adſcripta, qui pro ea inſcriptione recipium honores. fol.109.
Filingeria familia, familiæ de Ponte junêta. fol.116.
Flumarenſis Baronia ſub Jo: Baptiſta de Ponte. fol.113.
Fundatio Templi S. Mariæ Majoris. fol.117.
Fundatio Academiarum, & Gymnaſiorum Societatis Jeſu Neapoli. fol.108.

Foſſacæca Oppidum ſub Rainaldi de Ponte dominio. fol.29.
Franciſcus de Ponte Roccæ de Cerri, & Tramonti Dominus, Andreæ II. primogenitus. fol.41.
Franciſcus de Ponte Vinciguerræ filius. fol.47.
Franciſca de Moliſio è Provinciæ Moliſiæ Dominis Vinciguerræ de Ponte uxor. fol.47.
Franciſcus Galeota Conſtantiæ de Ponte vir. fol.95.
Franciſcus Antonius de Ponte Mariæ de Acunie vir. fol.106.
Franciſcus Antenius de Ponte Eques Hieroſolymitanus, M. Antonii Marchionis S. Angeli filius. fol.99.
Franciſcus Caraſa Dux Majeræ, Tribunus Militum, & Supremus Conſiliarius, Annæ Mariæ de Ponte vir. fol.123.
Franciſcus de Ponte Joſephi filius. fol.111.
Franciſca Violans Spinella è Marchionibus S. Georgii, Joſepho de Ponte Duci Flumarenſi nupta. fol.132.
Fulcherius de Ponte Caſtri de Baronia Dominus, arcium Caſtri veteris, & Nuceriæ Paganorum Præfectus, Iſuardi filius. fol.33.

G.

Gainus de Ponte Morani, Sculculæ, Auriculæ, Pireti, Foſſacæcæ, Peggii, & Tramonti Dominus. fol.27.
Galeota familia nobilis familiæ de Ponte junctæ. fol.95.
Genealogia Ducum Gheldriæ. fol.11.
Geſualda familia, familiæ de Ponte junctæ. fol.62.
Gheldria, ejuſque arx, pons Ghelder nomen acquiſivit à Wicardo, & Lupoldo de Ponte, à quibus ædificata eſt, unde nomen Provinciæ. fol.11.
Gheldria ſub dominio Pontianorum ab anno 875. uſque ad annum 1061. fol.15.
Grandinata familia nobilis, familiæ de Ponte junctæ. fol.54.
Gregorius de Ponte Cardinalis ſub tit. S. Mariæ in Aquino. fol.21.
Griſonia familia, familiæ de Ponte junctæ. fol.73.
Gualterius de Ponte Caſtellacii, Caſtri de Judice, Sancti Nicolai de Calciſe, Caſamendoſæ, S. Mariæ Oppidorum Dominus, Comeſtabilis, & Dux Earenum in Provincia Capitanatæ, Magnus Regni Seneſcalcus, Andreæ II. filius, & Beatricis de Marra vir. fol.30.
Gualterius de Ponte penſionem unciarum auri decem, & octo à Rege Carolo II. uti Magnus Seneſcalcus accipit. fol.50.
Gualterius II. de Ponte perduellione inuſtus omnia feuda amittit, in qua poſtea Nicolaus II. filius à Regina Joanna reintegratus eſt. fol.65.
Gulielmus de Ponte Capuæ Dominus, Andreæ II. filius. fol.40.

H.

Horatius de Ponte Padulæ Marchio, Catherinæ Mediceæ vir. fol. 94.
Horatius de Ponte Eques Hieroſolymitanus, Jo: Andreæ filius. fol. 102

I.

Jacobus de Ponte Neccolani filius, Urbis veteris Prætor, & Præfectus Meſſanenſis. fol. 37.
Jacobus de Ponte Andreæ II. filius, Philippellæ de Grandinato vir. fol. 54.
Jacobus de Ponte Eques Hieroſolymitanus, Jo: Baptiſtæ Flumarenſis Domini filius. fol. 120.
Inſcriptio appoſita in templo D. Mariæ Sanitatis M. Antonio de Ponte Marchionis Sancti Angeli. fol. 99.
Inſcriptio appoſita in veſtibulo Gymnaſiorum, & Oratoriorum Collegii Jeſuitarum Neapoli. fol. 108.
Inſcriptiones, & Stemmata, quæ in templo Divæ Mariæ Majoris Neapoli extant Andreæ de Ponte. fol. 117.
Inſcriptiones, & Stemmata Jo: Hieronymo de Ponte Marchioni Collonifi in templo Divi Franciſci de Paula appoſita. fol. 83.
Inveſtitura Feudi de Vipera à Rualone de Ponte, domino Benedicto de Vipera conceſſa. fol. 23.
Inveſtitura Oppidi de Baronia à Rege Carolo II. Fulchetto de Ponte impartita. fol. 33.
Inveſtitura Oppidi, & Caſtri Rajani à Rege Carolo II. Agoto de Ponte conceſſa. fol. 49.
Inveſtitura Oppidorum Roccæ de Cerris, & Tramonti à Rege Carolo II. Franciſco de Ponte collata. fol. 43.
Inveſtitura Caſtri de Judice Gualterio de Ponte collata. fol. 49.
Jannottus I. de Ponte Nicolai II. filius Mariæ de Afflicto vir. fol. 73.
Jannottus II. de Ponte Vincentii filius, Mariæ Marmilis vir. fol. 75.
Joannes de Ponte Andreæ I. filius. Tallacotii Dominus. fol. 36.
Joannes de Ponte Andreæ III. filius aurei calcaris Eques à Rege Roberto creatus Calabriæ Ducem, Miles comitatur voluntarius. fol. 45.
Joannes Antonius de Ponte Nicolai III. Conſtantiæ Lanoriæ vir. fol. 82.
Jo: Felix de Ponte Nicolai III. filius, Vincentiæ Galeotæ vir. fol. 95.
Jos Baptiſta de Ponte Oppidi S. Angeli Ravaſcanii dominus, Andreæ

dreæ IV. filius, Antoniæ Macedoniæ vir. fol.76.
Jo: Lucas de Ponte Andreæ IV. filius. fol.76.
Jo: de Ponte Andreæ IV. filius. fol.76.
Jo: Andreas de Ponte vir Lucretiæ de Ponte filiæ Roberti. fol.80.
Jo: Franciſcus de Ponte Jo: Antonii filius Marconis Marchio, Regiæ Cancellariæ Regens, primò Felicianam de Ponte duxit, ſecundò Zenobiam Cicinelli. fol.91.
Jo: Hieronymus de Ponte, Jo: Antonii filius, Marchio Collenſis, Martiæ de Ianuario vir, Sacrum Montem miſericordiarum haredem inſtituit. Templum Divi Franciſci de Paula extra portam Capuanam ædificat. fol.82.
Jo: Antonius de Ponte eques Hieroſolymitanus, Jo: Felicis filius. fol.95.
Jo: Baptiſta de Ponte Baroniæ Flumaris dominus Cæſaris filius, Academiam, & Oratoria Collegii Jeſuitarum Neapoli ædificat. fol.108.
Jo: Antonius de Ponte Jo: Andreæ filius perverſæ indolis à Deo vocatus vitæ tenorem mutat, cucullam Carmelitarum Diſcalceatum induit, multam ad Chriſtiana Fidei propagationem operatur, piiſſimè obiit. fol.105.
Jo: Baptiſta de Ponte eques Hieroſolymitanus, militiæ deditus, pleraque in Belgio, & in Liguria pro Rege ſuo pugnans, gloriosè præſtat. fol.79. & 80.
Jo: de Ponte Societatis Jeſu Jo: Baptiſta Flumarenſium domini filius. fol.119.
Jo: Baptiſta de Ponte Dux Flumarenſium II. vir Cæciliæ Caraffæ, Alphonſi Cancellariæ Ducis filiæ, magna prudentia dotatus. fol.124.
Joanna Maranta Dominici de Ponte uxor. fol.111.
Jo: Baptiſta Caſtrocuculo Albidonæ dominus Thereſiæ de Ponte vir. fol.123.
Jo: Severina Cæſari de Ponte nupta. fol.106.
Jo: Baptiſta de Ponte, Joſephi filius, infans moritur. fol.132.
Joſeph de Ponte Cæſaris filius, Portiæ de Ponte vir. fol.111.
Joſeph de Ponte Marcelli filius. fol.79.
Joſeph de Ponte Franciſci Antonii filius Camillæ Bonito vir. fol.105.
Joſeph de Ponte Carmelita Excalceatus alio nomine Bartholomæus à S. Joſepho Triphonis I. Ducis Flumarenſium filius. fol.124.
Joſeph de Ponte III. Dux Flumarenſium Jo: Baptiſtæ filius, Franciſcam Violantem Spinellam à Marchionibus Sancti Georgii ducis uxorem. fol.132.
Idem multa ædificia publica procurat. fol.127.
Idem Præſes provinciæ Tranenſis à Catholico Rege creatus, eidem munere renunciat. fol.128.
Idem Prætor Neapolitanus à Comite Carola Borromeo Prorege Neapolitano eligitur, Reip. luem facinoroſos plectit, Rempublicam purgat. fol.129.

Julius de Ponte Cleric. Regul. Jo: Antonii filius piè vixit, moriturque præstans operam peste laborantibus in civitate Januæ. f.84.

L.

Ladislaus Rex Gualterium de Ponte perduellionis insimulatum bonis omnibus spoliat. fol.64.
Lanaria familia nobilis Romana, familiæ de Ponte juncta. fol.63. & 75
Laura Mormilis Nicolai II. de Ponte uxor. fol.64.
Laura de Ponte Jo: Andreæ filia, Henrici Hungari uxor. fol.101.
Laurentius de Ponte Cl. Reg. Min. suum sodalitium in Hispania novat. fol.92.
Libri, & volumina à Laurentio de Ponte Cl. Regul. Min. edita. fol.92.
Lupoldus, & Wicardus de Ponte Comitis Othonis filii, Gheldriæ, & Arcis domini. fol.8.

M.

Macedonia nobilis familia familiæ de Ponte juncta. fol.77.
Maranta nobilis familia familiæ de Ponte juncta. fol.111.
Marcus Antonius de Ponte Marchio S. Angeli. fol.99.
Marcellus de Ponte Matthæi filius, Felicis de Ponte vir. fol.79.
Marcus Antonius de Ponte Jo: Felicis filius, Marchio S. Angeli, Sacri Consilii Neapolitani præses, Curiæ pecuniariæ præfectus, Regiam Cancellariam Regens, Zenobiæ de Ponte vir. fol.76.
Maria de Ponte Nicolai I. filia, Henrico Gesualdo nupta. fol.62.
Maria Lanaria Gualterii II. de Ponte uxor. fol.63.
Maria de Afflicto Jannotti II. de Ponte uxor. fol.73.
Maria de Ponte, Jannotti II. filia, Dominici de Ponte vidua, postea Ascanio de Rugerio nupta. fol.73.
Maria de Acuneo, Francisci Antonii de Ponte uxor. fol.106.
Maria de Ponte Horatii Marchionis Paduæ filia, in parthenone SS. Trinitatis Neap Deo sacra. fol.94.
Marietta Lanaria Cosmi I de Ponte uxor. fol.75.
Marra familia nobilis familiæ de Ponte juncta. fol.53.
Martia Mormilis Jannotti II. de Ponte uxor. fol.78.
Martia de Januario Jo: Hieronymi de Ponte Marchionis Collonisi uxor. fol.82.
Mastrilla familia nobilis, familiæ de Ponte juncta. fol.74.
Matrimonia inter Barones non poterant absque Regia venia contrahi. fol.44.
Matelica Umbriæ urbs sub Pontianorum dominio. fol.22.
Matthæus de Ponte Jannotti II. filius Tribunus militum in Lucania, & Picentinis Dianoræ Brancatiæ vir. fol.78.
Matthæus de Ponte Marcelli filius. fol.79.
Matthæus Capuanus Dianoræ de Ponte vir. fol.79.

Mat-

Matthæus de Ponte Ioſephi filius, Canonicus Lateranenſis. fol.100.
Medicea familia Florentina familiæ de Ponte junctæ. fol.94.
Meſſana civitas ſub Iacobi de Ponte præfectura. fol.37.
Michael de Ponte Andreæ IV. filius. fol.36.
Michael de Ponte Marcelli filius. fol.79.
Modica dignitas Prioratus Meſſanenſis Hieroſolymitani Vincentio de Ponte collata. fol.79.
Moliſia familia clariſſima, à qua comitatus Moliſii nomen habet, familiæ de Ponte junctæ. fol.47.
Monaſterium S. Marcellini, in quo Anna Maria de Ponte. fol.120.
Mons miſericordiarum hæres ex aſſe Io: Hieronymi de Ponte Marchionis Collonenſis. fol.83.
Montis Olivetani Cœnobii Abbas Xiſtus de Ponte. fol.79.
Moranum oppidum ſub Gaini de Ponte dominio. fol.26.
Morconis oppidum Io: Franciſcus de Ponte Marchionis titulo dominabatur. fol.91.
Mormilis nobilis familia familiæ de Ponte junctæ. fol.78.

N.

Naſſavia familia, familiæ de Ponte junctæ. fol.15.
Neccolanus de Ponte Tallacotii dominus, Ioannis filius. fol.36.
Nicolaus I. Saſſinori Baroniæ Caſtelli dominus, Rugerii filius, Antoniæ Caracciolæ vir. fol.63.
Nicolaus II. Lauræ Mormilis vir à Regina Ioanna II. in ſua bona reſtituitur, & in honores, quibus pater Gualterius ſpoliatus fuerat à Rege Ladislao. fol.64.
Nicolaus III. de Ponte Vincentii filius, Angelæ Maſtrillæ vir. fol.74.
Nicolaus de Ponte Ioannis Felicis filius. fol.95.
Nuceriæ Paganorum arx ſub Fulcherii de Ponte præfectura. fol.33.
Numiſma in honorem Horatii Coclitis. fol.7.

O.

Odoriſius de Ponte Sculcolæ, & Petrorani dominus Andreæ II. filius. fol.47.
Odoriſius II. Vingiguerræ de Ponte filius. fol.47.
Odoriſius de Ponte Andreæ IV. filius. fol.75.
Onorius de Ponte Societatis Ieſu. fol.110.
Oratoria in Collegio Neapolitano Ieſuitarum à Plumarenſi Duce extructa. fol.108.
Ordo eſt ordinem non ſervare in puniendis latronibus, ex Regis Caroli II. diplomate. fol.57.
Otho de Ponte è Roma Germaniam adiit. fol.10.
Otho II. de Ponte Lupoldi filius Matholicæ dominus. fol.21.

P.

PAgana familia nobilis familiæ de Ponte juncta. fol.107.
Paula de Ponte Jo: Antonii filia in Monaſterio Crucis Lucenſis Deo ſacra. fol.82.
Permiſſio Regiæ Caroli II. ut Andreas de Ponte nuptias contrahat cum Cæcilia Columna. fol.44.
Permiſſio Regis Roberti, uti Gualterius de Ponte è Regno extrahat victualia abſque portorii ſolutione. fol.52.
Permiſſio Regis Caroli I. ut Sibilla de Ponte nuptias contrahat cum Urſilla Urſino. fol.39.
Peſcorani dominium dotali nomine tranſmittitur in familiam de Corbano, & ex illa in Cantelmam. fol.48.
Petrus, & Aloyſius de Ponte, Othonis II. filii Cæſareas partes ſequuntur. fol.16.
Petrus II. de Ponte Matbelicæ dominus Lupoldi II. filius. fol.23.
Petrus Tallacotii dominus Andreæ II. de Ponte filius. fol.44.
Petrus Andreæ III. filius de Ponte Tallacotii dominus. fol.46.
Petrus IV. de Ponte Romæi filius, Andronicæ Caſtriotæ vir. fol.100.
Petrus de Ponte Io: Franciſci Marchionis Morconis filius, primò Eques Hieroſolymitanus, poſtea Cler. Regul. Epiſcopus Trojanus, & Pontificius Legatus in Germaniam. fol.92.
Petrus de Ponte Io: Baptiſtæ Flumarenſis domini filius. fol.114.
Petracaſtella alias Petracatella dicta. fol.60.
Philippella de Grandinato Iacobi de Ponte uxor. fol.54.
Philippus de Ponte Alicanterenſis Ordinis Eques, Triphonis filius. fol.123.
Placidus de Ponte Cleric. Regul. fol.83.
Pontis oppidum à Rainaldo de Ponte poſſeſſum. fol.28.
Pons Gbeldriæ provinciæ nomen, à Wicardo, & Lupoldo de Ponte ædificatum. fol.11.
Portia de Ponte Rugerii II. filia ſeptingentas uncias auri dotales accipit. fol.63.
Portia de Ponte Io: Felicis filia Joſephi de Ponte uxor. fol.95.
Portia de Ponte Matthæi filia, Caroli Capycii uxor. fol.79.
Portia de Ponte Io: Andreæ filia, Iulii Maſtrilli uxor. fol.
Præfectus annonæ Io: Franciſcus de Ponte Marchio Morconis. fol.64.
Præſes S. C. Marcus Antonius de Ponte. fol.96.
Præfectus Curiæ pecuniariæ Marcus Antonius de Ponte Marchio S. Angeli. fol.90.
Præſes Regiæ Cameræ Eraſmus de Ponte. fol.315.
Prior S. Euſemiæ Rainaldus de Ponte Eques Hieroſolymitanus. fol.43.
Privilegium ab Othone Cæſare I., Petro, & Aloyſio de Ponte latum, quo Matbelicæ domini dicuntur, & cognomen Othonis, & poteſtas addendi Stemmatibus Aquilam Imperialem. fol.17.
Privilegium, quo Bernardus de Ponte familiaris, & Cambellanus Regius

Regius à Rege Roberto declaratur. fol.33.
Privilegium tituli Ducatus à Rege Philippo IV. Triphoni de Ponte largitum. fol.125.
Provincia Narbonenſis ſub Regum Neapolitanorum dominio Comitatus titulo. fol.48.

R.

Rajanum Oppidum ſub Agothi de Ponte dominio. fol.49.
Rainaldus de Ponte Oppidi Pontis dominus. fol.28.
Rainaldus II. de Ponte Eques Hieroſolymitanus, S. Euphemiæ prior, Mauritanorum militum Dux. fol 43.
Regens Conſilii Supremi Italicæ Eraſmus de Ponte. fol.113.
Regens Conſilii militaris Neapoli Horatius de Ponte Marchio Padulæ. fol.94.
Regens Conſilii militaris Belgici Io: Baptiſta de Ponte Eques Hieroſolymitanus. fol.78.
Rainerius de Ponte ex Matelicæ dominis, Venetum Dux. fol.22.
Reintegratio ad honores Sedilis Pertanovæ Io. Franciſco de Ponte Marchioni Morconis impertita. fol.89.
Reintegratio ad honores Sedilis Pertanovæ M. Antonio de Ponte Marchioni Morconis impertita pro ſe, & poſteris. fol.96.
Reintegratio ad honores Sedilis Pertanovæ Triphoni de Ponte Flumarenſi Duci, & poſteris declarata. fol.122.
Robertus de Ponte Gerizza, & Guiperani dominus Rualoni filius. fol. 29.
Robertus I. Coſmi de Ponte filius Valeriæ Paganæ vir. fol.80.
Robertus de Ponte in Societate Ieſu Bernardus dictus, Cæſaris filius, piè vixit, & cum apotheoſis opinione. fol.109.
Rocca de Cerris oppidum ſub Franciſci de Ponte dominio. fol.41.
Rualonus de Ponte Cerzæ majoris dominus, Petri II. filius, Regis Rugerii familiaris. fol.23.
Rugerius de Ponte Iuſtitiarius Provinciæ Aprutinæ, Baroniæ Caſtelli dominus, Andreæ II. filius. fol.55.
Rugerius II. Nicolai I. filius Giliberta de Aquino vir. fol.63.
Rugerius III. Nicolai II. filius. fol. 73.
Rugeria familia nobilis familiæ de Ponte juncta. fol.79.

S.

Sanguis vivus ex Antonii de Ponte venis poſt mortem diu fluens. fol.116.
Sancta Maria oppidum ſub Gualterii de Ponte dominio. fol.50.
Sancta Agatæ oppidum ſub Iſuardi de Ponte dominio. fol.30.
Sancti Angeli Ravaſcanii oppidum ſub Andreæ IV. de Ponte dominio. fol.74.

Seve-

Sancti Nicolai de Calcise oppidum à Gualterio de Ponte possessum. fol. 49.
Sancti Nicolai ad ripam oppidum Flumarensi Ducatui adnexum. fol. 113.
Sassinorum oppidum sub Nicolai de Ponte dominio. *fol.*63.
Sculcula oppidum sub Iacobi de Ponte dominio. *fo'.*47.
Sententia S.C. qua declaratur Io: Franciscum de Pente, & ejus familiam profluere à Gualterio de Ponte magno Regis Caroli II. Seneschalco Nicolao I. Gualterii nepote, & esse distinctam ab aliis de Ponte, qui Neapoli, & in Urbe Majoris morantur. *fol.*86.
Sententia S.C. lata pridie Kal. Decembris 1618. *qua M. Antonius de Ponte, & posteri reintegrantur ad honores Sedilis Portæ novæ.* *fol.*96.
Sententia S.C. qua Idus Octobris 1661. *Tripho de Ponte Dux Flumarensis, fratres, & posteri reintegrantur ad honores Sedilis Portæ novæ.* *fol.*122.
Sententia Romanæ Curiæ, qua decernitur, solis Flumarensium Ducibus licere in Templo D. Mariæ Majoris retinere Stemmata, & Inscriptiones contra Cler. Reg. Min. latas. *fol.*118.
Severina familia nobilis, familiæ de Ponte juncta. *fol.*116.
Sibilla de Ponte Andreæ II. filius Ursillo Ursino nupta. *fol* 39.
Sindicus Neapolitanus Vincentius de Ponte. *fol.*99.
Sindicus Urbis Neapolitanæ Tripho de Ponte Dux Flumarensis. fol. 122.
Subsidium à Regni universitatibus à Rege Carolo II. expetitum. fol. 38.
Spina Lanaria Vincentii de Ponte uxor. *fol.*73.
Statua in Foro Romano Horatii Cocliti erecta. *fol.*7.

T.

Tallacotii oppidum sub Andreæ de Ponte dominio. *fol.*25.
Theresia de Ponte Tripbonis Ducis Flumarensis filia, Ioi Baptistæ Castrocucco nupta. *fol.*123.
Tramonti oppidum sub Gaini, & Francisci de Ponte dominio. *fol.*44.
Tryphon de Ponte Dux Flumarensis Antoniæ de Marra vir, ad honores Sedilis Portænovæ reintegratus. *fol.*121.
Trinclant arx in Belgio à Io: Baptista de Ponte propugnata. *fol.*78.
Troja Episcopus Petrus de Ponte. *fol.*92.

V.

Valentia fert suppetias Io: Baptista de Ponte. *fol.*78.
Valeria Pagana Roberti de Ponte uxor. *fol.*107.
Valeria de Ponte Io: Andreæ filia, in Parthenone Pietatis Majorensis Deæ sacra. *fol.*101.

Vallis familia nobilis, familiæ de Ponte juncta. fol.101.
Vicarius Imperatoris Ludovici Bavari Bulgarucius de Ponte Matelicæ dominus. fol.21.
Vespasianus de Valle Catbrina de Ponte vir. fol.101.
Vexilla decem & octo Pontianis Stemmatibus à Cæsare concessa. fol.20.
Vincentius de Ponte Eques Hierosolymitanus, Commendator in Priorato Messanensi. fol.80.
Vincentius de Ponte Iannotti I. filius, Spinæ Lanariæ vir. fol.
Vincentius de Ponte Marchio S. Angeli, Ordinis Calatravensis Eques, M. Antonii filius. fol.99.
Vincentius de Ponte Ioannis Hieronymi Marchionis Collonisti filius. fol.83.
Vincentia Galeota Io: Baptistæ de Ponte uxor. fol.95.
Vingiguerra de Ponte Pectorani dominus, Franciscæ de Molisio vir. fol.47.
Victoria Wicardi, & Lupoldi de Ponte de bellua ingenti quæsita. fol.11.
Victoria de Ponte Io: Baptistæ filia, Fabio Macedonio nupta. fol.77.
Victoria Macedonia Io: de Ponte S. Angeli domini uxor. fol.77.
Victoria de Ponte Iosephi filia in Urbe Majorensi Deo sacra. fol.111.
Ungara familia nobilis, familiæ de Ponte juncta. fol.101.
Wicardus, & Lupoldus de Ponte filii Othonis Comitis. fol.10.

Z.

Zenobia Cicinella Io: Francisci Marchionis Morcenis uxor. fol.91.
Zenobia de Ponte Io: Andreæ filia, M. Antonii de Ponte Marchionis S. Angeli nupta. fol.96.

TABU-

TABULA SCRIPTORUM,

Ex quibus excerptæ ſunt Notitiæ, & Tabula Scripturarum, actorumque, quæ in hoc Volumine citantur.

A.

ABraham Ortelius in Theatro Orbis terrarum.
Abraham Bzovius in annalib. Eccleſiaſticis.
Antonius de Auguſtino, de familiis Romanis.

C.

CAmillus Tutino de ſeptem Regni officiis.
Carafa in Hiſtoria Neapolitana.
Carolus de Lellis in familia Baraballa.
Carolus Sigonius de nominibus Romanorum.
Carolus Borrelli ad Elium Marcheſe.
Carolus Celanus in Notitiis Neapolitanis.
Ciacconus in vita Clementis VI.
Cronicæ Carmelitarum Excalceatorum.

E.

ETad de la provens dans ſu Nobles par M. l'Abbè B.D.B.

F.

FAzellus in Hiſtoria de rebus Siculis.
Ferdinandus de Marra Dux Guardiæ in familiis, &c.
Flaminius de Roſſi in familiis Italiæ.
Filibertus Campanile in familia de Sangro.

Fran-

Franciſcus Sanſovinus de familiis Italiæ.
Franciſcus Zazzera de Nobilitate Italiæ.
Franciſcus de Petris in Epigramma.
Franciſcus à S. Cruce Carmelita Excalceatus.
Fulvii Urſini familiæ Romanæ.

G.

Guicciardinus in deſcriptione Flandriæ.

H.

Hiſtoria generalis Carmelit. Excalceat.
Hiſtoria Carmelit. Excalceat. cui tit. *Decor Carmeli.*

I.

Jacobus Guil. Im. Of. in notitia procerum Germanorum.
Joannes Reigebergus.
Joſeph Silos in Cronic. Cleric. Regul.
Julius Cæſar Capacius in libro del Foraſtiero.

L.

Libri Memoriales Cœnobii S. Severini Neap.
Libri Imperatoris Federici in Archiv. Reg. Siclæ an. 1239.
Libri Concluſionum Sedilis Portæ novæ.
Liber manuſcriptus Caroli Borrelli.
Livius.

M.

Marinus Freccia de ſubfeudis.
Martirologium.

N.

Narratio victoriæ Caroli Comitis Provincialis contra Manfredum, quæ ſervatur in Regia Bibliotheca Pariſienſis.
Nicolaus Toppi Bibliotheca Neapolitana.

P.

Panvineus de antiquis Romanorum nominibus.
Panvineus in vitis, & geſtis Romanorum Pontificum.
Petrus Antonius de Marinis Reſolut. quotid. & ad deciſ. Regentis Reverterii.

Petrus Alois Societ. Jeſu Epigrammat.
Piſellus in Hiſtoria Religionis Cler. Regul. Minor.
Plinius Hiſtoria naturalis.
Platina de Pontificibus Romanis, & Cardinal.
Proceſſus inter Jo: Franciſcum de Ponte Marchionem Morconis, & Sedile Portænovæ, in Banca Caroli Strina pro Felice Actorum Magiſtr.
Proceſſus diſtinctionis familiæ de Ponte, cui tit. *Proceſſus inter admodum Illuſtrem Io: Franciſcum ex una, & Magnificos Scipionem, Fabricium, & Gregorium de Ponte, & nonnullos alios Cognominis de Ponte ex altera. Io: de Felice Actorum Magiſter.*
Proceſſus, cui tit. *Acta Reintegrationis Terræ Petræ Caſtelli in Regia Camera apud Actuarium Io: Baptiſtam Criſpo, & Paullum Palumbo.*
Proceſſus, cui tit. *Proceſſus Portiæ de Ponte, & ſucceſſivè Dominici de Ponte, & ſucceſſivè Hyacinthi de Ponte, cum Illuſtri: Io: Baptiſta de Ponte, &c. apud Julium Amenta Actorum Magiſtrum.*
Proceſſus, cui tit. *Proceſſus Venerabilis Collegii Neap. Societatis Jeſu cum hæredibus quondam D. Io: Baptiſtæ de Ponte apud U. I. D. Io: Franciſcum Spera Actorum Magiſtrum.*
Proceſſus Regiæ Cameræ, cui tit. *Acta ad inſtantiam Illuſtris Io: Baptiſtæ de Ponte Ducis Flumarenſis ſuper reſtauratione Caſalis diruti Aquariæ, apud Actuarium Thomam Antonium Capo.*
Proceſſus Tribunalis Nuntiaturæ de Neap. cui tit. *Acta inter Illuſtrem Dominum Ducem Flumaris, & hæredes Andreæ de Ponte ex una, & Patres S. Mariæ Majoris Clericorum Regular. Minor. hujus Civit. apud Marcum Antonium Catalutium Actorum Magiſtrum.*
Proceſſus, cui tit. *Proceſſus Patrimonii Illuſtris D. Alphonſi Carafa Ducis Cancellariæ, apud U. I. D. Franciſcum Spera Actorum Magiſtrum.*
Proceſſus, cui tit. *Beatricis Ruſſæ cum Alphonſo Brancacio apud Actuarium Marino.*
Proceſſus, cui tit. *Portiæ de Ponte cum Ill. Duce Flumarenſi Io: Baptiſta, Andrea, D. Philippo, & D. Antonio de Ponte, apud Iulium Amenta.*

R.

REgeſtrum Regis Caroli II. in Archivio Regiæ Siclæ anno MCCXCI. MCCXCII. MCCC. MCCCI.
Regeſtrum Regis Roberti in Archivio Regiæ Siclæ anno MCCCXXVI. MCCCXXVII.
Regeſtrum Regis Caroli Primi in Archivio Regiæ Siclæ anno

no MCCLXXXIV.
Regeſtrum Reginæ Joannæ II. in Archivio Regiæ Siclæ anno MCCCCXXII.
Regeſtrum Releviorum.
Romanus de Præſtantia S. C.
Rota Romana apud Paulum Rub.

S.

SCotus Hiſtoria Fiſica.
Scriptores rerum Francorum.
Scipio Admiratus de familiis Neapolitanis.
Summonti Hiſtoria Neapolitana.

V.

VAlerius Maximus vita P. Laurentii de Ponte Cleric. Regul. Minor.
Wolfangus Latius de aliquot gentium migrationibus.

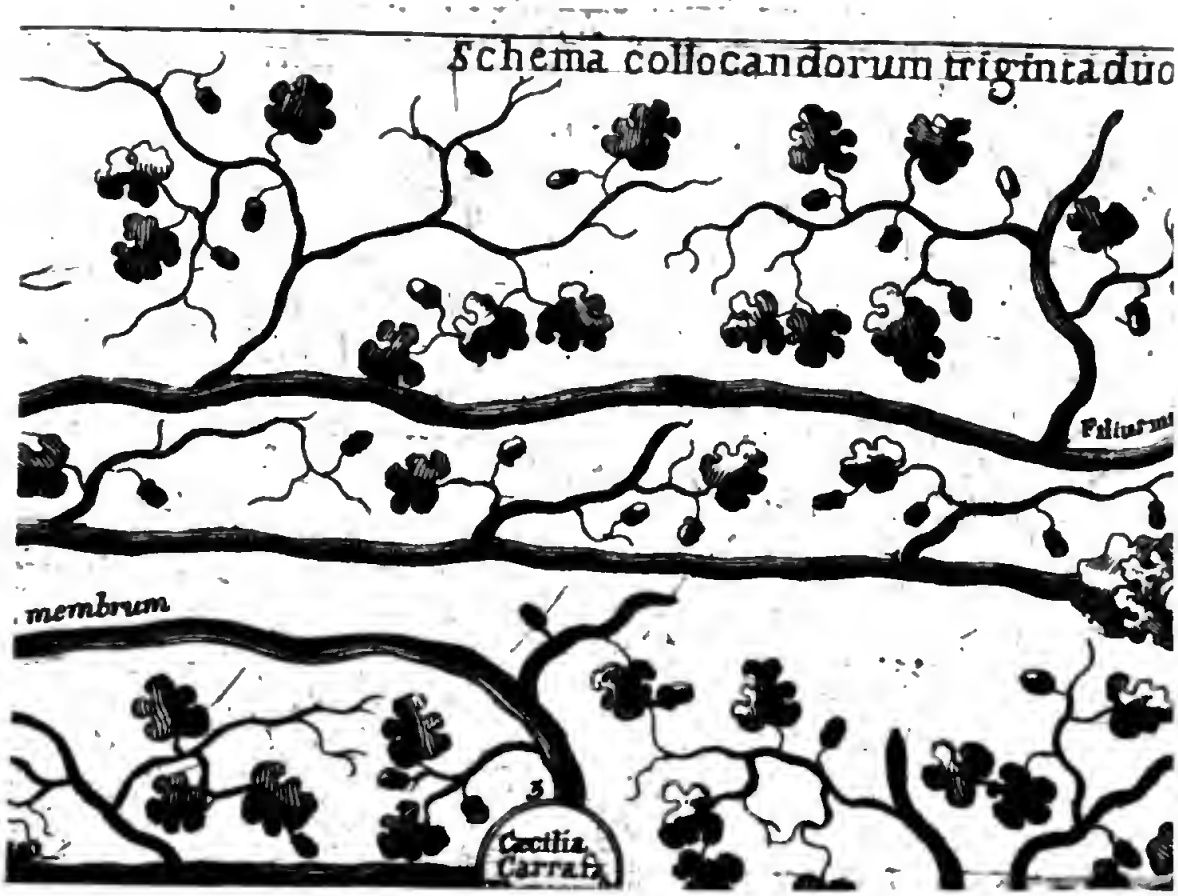
Schema collocandorum trigintaduo
membrum
Cecilia
Carrara

adiorum Scutorum cum A

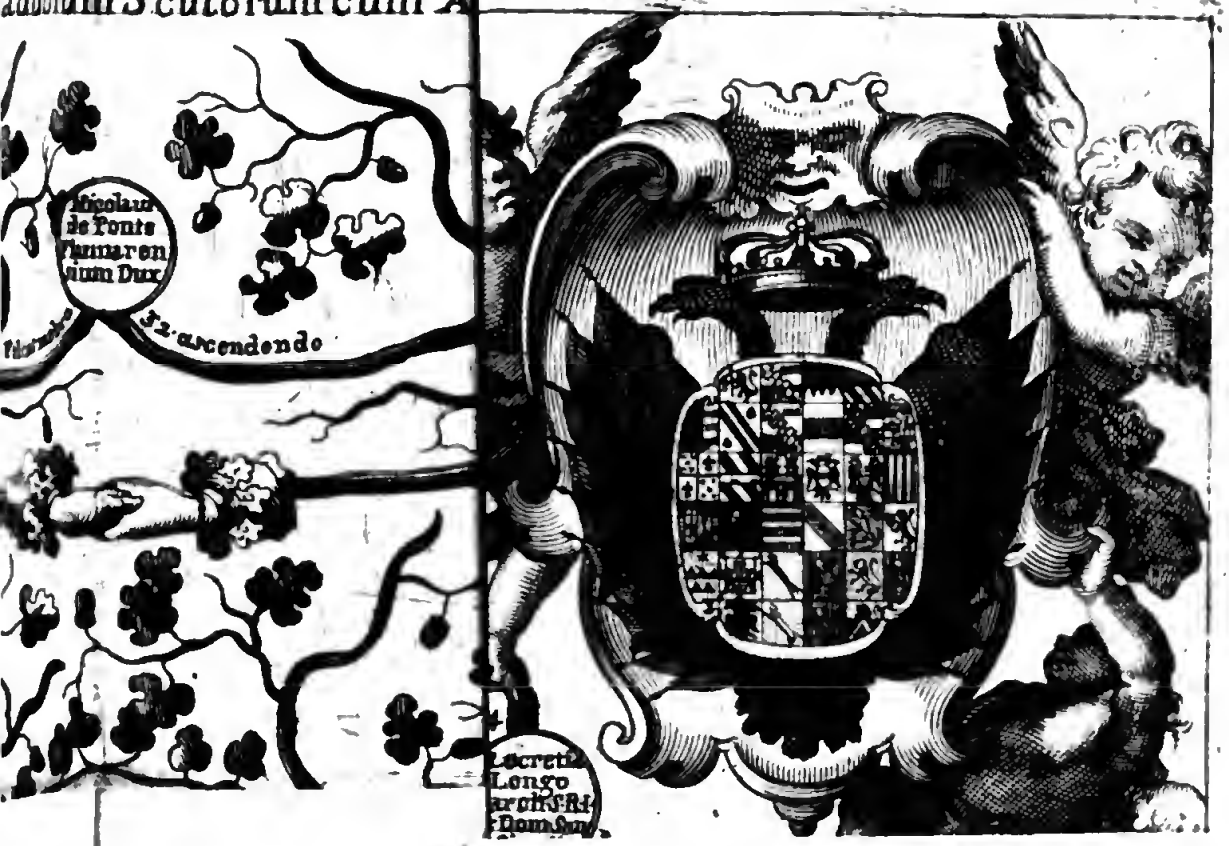

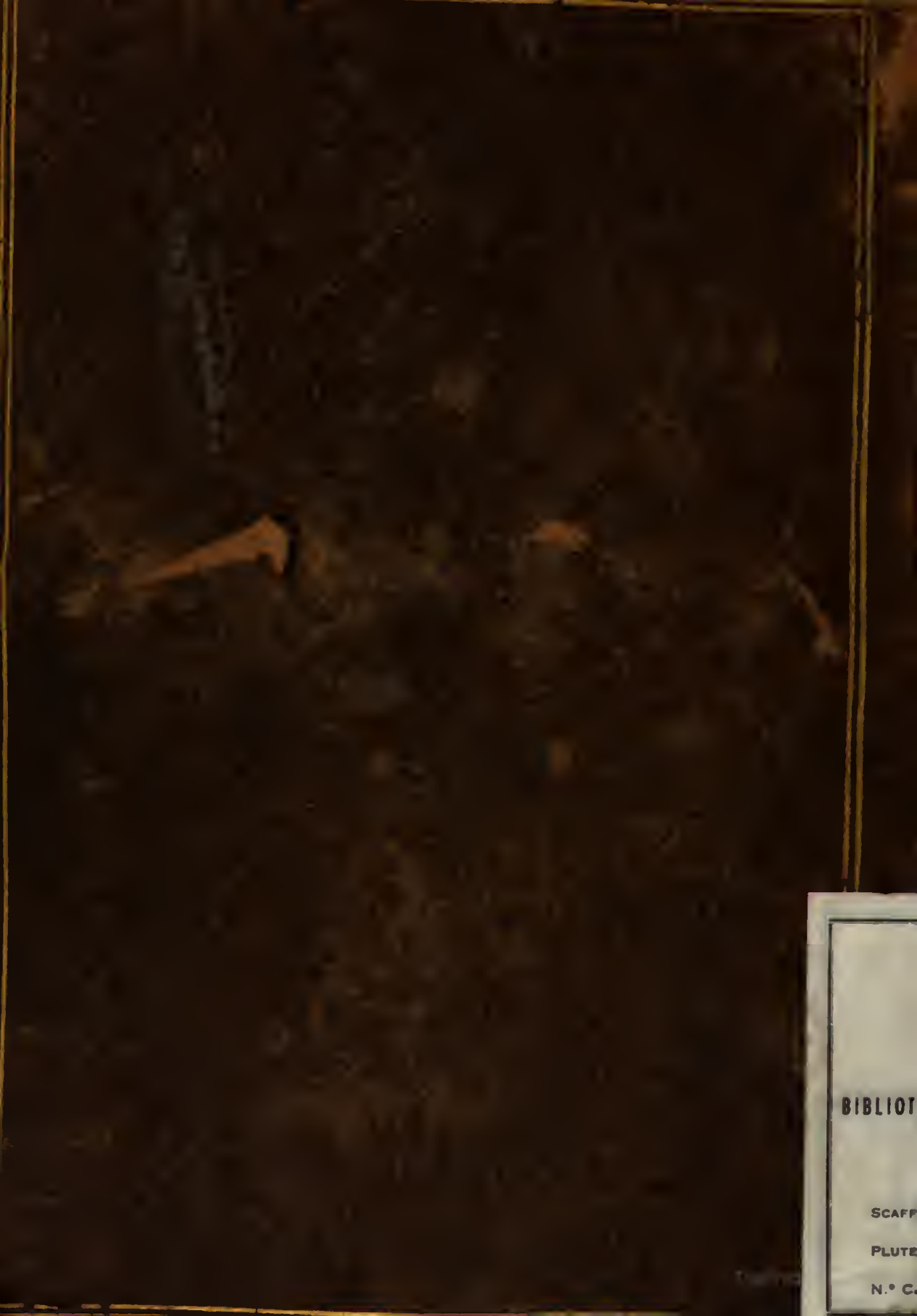

BIBLIOT
SCAFF
PLUTE
N.° C